

a BTFSZ lapja

A „JÓ TANULÓ, JÓ TÁJFUTÓ” PÁLYÁZAT KIÍRÁSA

Dr. Fekete Jenő György, a BTFSZ tiszteletbeli elnöke szponzorálásával, a Budapest Tájfutó Sportjáért Alapítvány ez évben is meghirdeti a „Jó tanuló, jó tájfutó” pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és a tájfutásban (bármely szakágban) egyaránt legjobb eredményt elért egyetemi és főiskolai hallgatók. A pályázaton részt vehet minden, első alap-, mester- vagy osztatlan képzésben résztvevő, bármely magyarországi egyetemen, vagy főiskolán tanuló, nappali tagozatos hallgató, aki valamelyik budapesti tájfutó szakosztály igazolt versenyzője. A pályázaton nem vehet részt az a hallgató, aki legálább 3,01-es tanulmányi eredményt nem ért el a két értékelendő félév összevont átlagában, és az alább feltüntetett sportkategóriák egyikéből sem tud eredményt felmutatni. Értékelendő tanulmányi időszaknak számít a 2011/2012-es tanév őszi és tavaszi szemesztere (keresztféléves rendszerben értelemszerűen ugyan-ez a két félév). Sport-teljesítmény szempontjából a 2012. évben elért eredmények számítanak. A pályázat nem függ más szervezetek által adott tanulmányi ösztöndíjtól, pályázattól, vagy egyéb jutalomtól.

Az elbírálás szempontjai

Tanulmányi eredmény: A 2011/12-es tanév őszi és tavaszi szemeszterének összevont tanulmányi átlaga.

Sporteredmény: EB/VB (egyéni/váltó), Egyetemi és Főiskolai VB (egyéni/ váltó), Magyar bajnokság (egyéni/váltó), A magyar válogatott programjában lévő kiemelt nemzetközi verseny, Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (egyéni/váltó).

A pályázathoz kapcsolódó igazolásokról

A pályázatot a hiánytalanul kitöltött EGYÉNI NEVEZÉSI LAPON kell benyújtani. Erre kell rávezetni az egyetem/főiskola Tanulmányi Osztályának ill. a szakosztály vezetőjének igazolását az elért eredményekről. Az értesítési címet csak akkor kell kitölteni, ha az nem azonos a lakáscímmel.

Egyéb tudnivalók

- az Egyéni Nevezési Lap levehető a BTFSZ honlapjáról (www.btfsh.hu)
- a pályázat benyújtásának határideje: 2012. november 30. A pályázatot a Budapesti Tájfutók Szövetségében (1053 Budapest, Curia u. 3.) kell leadni, vagy erre a címre postázni.

- az ünnepélyes díjkiosztó ünnepséget 2013. januárjában tartjuk a Budapesti Tájfutó Napok keretében. Az első három helyezett pénzjutalomban részesül és oklevelet kap.

- nem a kiírás szerint benyújtott, vagy a pályázati határidő lejártá után benyújtott, ill. a valóságnak nem megfelelő adatokat tartalmazó pályázatok kizárásra kerülnek.

- a pályázatokat az Alapítvány Kuratóriuma és a BTFSZ Elnökségének a képviselője együtt bírálják el.

- a pályázattal kapcsolatban további felvilágosítást ad: Dr. Fekete Jenő György, tel: 385-6373, e-mail: fekete.jeno1@chello.hu

Budapest, 2012. szeptember hó

Anyagtorlódás

A Tájoló 6. számához olyan sok anyag érkezett, hogy nem tudjuk valamennyit ebben a számban közzétenni. A következő számban természetesen megjelennek ezek a cikkek is. Türelmet kérünk szerzőinktől és olvasóinktól.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2012. 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 8 alkalommal

lapzárta megjelenik

6. szám	08. 28.	09. 07.
7. szám	10. 02.	10. 12.
8. szám	11. 06.	11. 16.

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

Kedvezményes előfizetési akció!

Augusztus 1-től kedvezményes áron lehet a TÁJOLÓ 2012. évi számaira előfizetni.

Az előfizetési díj: 2500 Ft, ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent idei számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is. Előfizetni lehet a nagyobb versenyeken, Országos bajnokságokon, valamint a Budapesti Tájfutók Szövetségében is.

KIVÁLÓ MAGYAR EREDMÉNYEK A FELNŐTT VB-N

A júliusban Lausanne-ban megrendezett felnőtt világ-bajnokság magyar szempontból az elmúlt 17 év legeredményesebb VB-je volt. A korábbi évek cikkeitől eltérően így most nem az egész világbajnokság történéseiről kaptunk beszámolót a technikai csapatvezető Scultéry Mártontól, hanem csak a magyar csapatra fókuszálva.

A háttér

Ma már egy VB-részvétel megszervezése igen komoly logisztikát jelent. A program az évek során 6 versenynapra és két pihenőnapra duzzadt, és mivel nem indul mindenki minden számban, a versenyzőknek különböző terepbemutató edzéseken célszerű részt venniük az egyes napokon, ami miatt nem tud együtt mozogni a csapat. A rendezők általában túlságosan drága szállásokat ajánlanak, így egy megfizethető hely felkutatása és vele együtt az étkezés megoldása is a résztvevő országokra marad. Sokan még a versenynapok közt is váltanak szállást, mivel általában azok is messze vannak egymástól. Célszerű lenne megismerkedni a terekkel is előzőleg, de a hosszú VB program és más világversenyek miatt erre nincs elég anyagi forrás és idő sem a versenyzők részéről.

Idén ezek terén meglehetősen jó feltételeket sikerült teremteni. A svájci-francia határ francia oldalán, Premanon településen egy sífutó edzőtábor házában foglaltunk szállást, mint utóbb kiderült, elorozva a helyet maga a francia tájfutó válogatott elől is. Sportközpont lévén itt minden adott volt, ami egy VB-hez kell: csendes környezet, sok aktív kikapcsolódást szolgáló létesítmény, wifi, projektorral felszerelt tárgyaló, mosási és szárítási lehetőség, stb.

A csapat egy része, Gyurkó Fanni, Lenkei Zolt és Kovács Ádám már a Főiskolás VB-ről közvetlenül Genfbe utazott. Domján Suszival, Szerencsi Ildivel és Zsebeházy Istivel mikrobusszal utaztunk ki a többiek érkezésére időzítve. A két VB között uvan maidnem

egy hét volt, de Alicantéből olcsóbb volt Genfbe repülni, mint Budapestre, és ezt az időszakot használtuk ki a terek megismerésére, edzésekre. Az első napokban a hosszútávra releváns terekre utaztunk, amelyek messzebb voltak, és ekkor még volt délutáni sprint is, majd a versenyhez közeledve már csak napi egy edzés volt, a szálláshoz közelebbi, a középtávú versenyekre hasznos terepeken. A sprint selejtező terepét, amelyre bizonyos határidőig be lehetett menni, alaposan bejárták az érintett versenyzők, amihez este térképrajzolás, Google-mapes elemzés is társult. Az edzőtábori rész összességében jól sikerült, két nagyobb problémával kellett megküzdeni: egyrészt Ádám, aki még egy hegyifutó versenyt is beiktatott Svájcban közvetlenül a Főiskolás VB után, komolyan megfázott ezen, és ezt nem is tudta kiheverni teljesen a VB végéig. Fanninak pedig a lába fájt egy ütésnek köszönhetően, ami a Főiskolás VB váltóján történt.

Versenyszek

A versenyekhez való hozzáállásunk több szempontból is más volt, mint az előző években. Egyrészt nem használtuk ki minden számban a maximális nemenként 3 fős rajthozállási lehetőséget, mindenki csak ott indult, ahol esélyt érzte egy számára jobb eredmény elérésének. Másrészt az idei VB volt a kvalifikáció a jövő évi, Kolumbiában megrendezendő világbajnokságra is, egy olyan pontozási rendszerrel, amelyben az egyéni helyezések nagyobb hangsúlyt kaptak, mint a váltó. A kijutás nemcsak önmagában a részvétel miatt volt fontos, hanem mert ezzel az itt-

Gyurkó Fanni

honi sporttámogatási rendszerben feljebb lehet pozicionálni a sportágunkat. Ezért kezdettől fogva egyfajta összetett eredményesség volt a cél, bekerülni a legjobb 13 ország közé, amely végül sikerült is.

A továbbiakban Vonyó Péter szakmai csapatvezető értékelése következik az egyes versenynapokról.

Sprint selejtező: Júl. 14. délelőtt, Lausanne egyetem. A területen töltött séta és értékelés eredményeként mindenki nagyon felkészülten állt rajthoz. A versenypályák végül sokkal egyszerűbb feladatok elé állították a versenyzőket, mint vártuk. Az eredmények várakozáson felüli alakultak. Ádám 1., Fanni és Ildi 4-4., Zsolt pedig 5. helyen jutottak tovább a délutáni döntőbe.

Sprint döntő: Júl. 14. délután, Lausanne-Ouchy. A délelőtti versenyhez képest nagyon izgalmas kihívást adtak a pályák. Rengeteg komoly útvonal választási feladattal. Mind a 4 döntőnk példamutatóan versenyzett délután is. Végül Zsolt 8. Fanni 14. Ádám 22. Ildi 28. helyezett lett. Zsolt 8. helye a valaha volt legjobb férfi VB-eredményünk!

A kimagasló eredmények mellett fontosnak tartom megjegyezni, hogy egy, a selejtezőhöz hasonló elemzés biztosan sok pluszt adott volna. Ádám eredményességét egy, a verseny előtti megfázás, délutánra biztosan komolyan hátráltatta, Ildi pedig az átfutó pontnál veszített bosszantóan időt.

Hosszútáv selejtező: Júl. 15., Ballens. A pályaadatok nagyon gyors versenyt ígértek. A terep lapos, sok növényzeti határral, sok, főleg síkrajzi vezetővonalal. A terepbemutató alapján az erdő sok helyen nehezen futhatónak ígérkezett. Így a legfőbb feladatot a kerülők eldöntésének helyes megítélésénél vártuk. Ez utóbbi nem teljesen igazolódott be. Az általában jól futható terepen zömmel egyenesen kellett haladni az általában jól azonosítható terepen. Ennek megfelelően igen szoros eredmények születtek. Végül Ildi 8. Fanni 12. Ádám 10. helyen jutottak a csüttörtöki döntőbe, Isti egy összességében jó futással a 22., míg Zsuzsi minden energiáját bealldozva a 19. helyen végzett, így ők nem jutottak tovább.

Középtáv selejtező: Júl. 16. Marchairuz. A középtávú versenyeket a Jura fennsík terepein bonyolították. A selejtező terepe egy változó futhatóságú hegyoldalon volt. A köves, nehezen futható altalaj, a nagyon változó futhatóság és láthatóság komoly kihívást jelentett az egész mezőnynek. A mieink itt küszködtek leginkább. Fanni újabb nagyszerű selejtező futással 5. Zsolt kiegyensúlyozott versenyzéssel 12. helyen továbbjutott. Isti ismét jó teljesítményt nyújtva, Máté pedig még a verseny lendületét nem érzékelő döcögős teljesítménnyel 22.-22. Zsuzsi nem tudta kipihenni az előző napi futást, így ő sem jutott a másnapi döntőbe.

Középtáv döntő: Júl. 17., St. Cergue. A döntőt igazi fennsík jellegű terepen rendezték. Nagyon köves altalaj, számos 1-2 szintvonalas domborzati objektum, általában fehér erdő és legelők jellemezték a terepet, ahol a sikeres teljesítéshez folyamatos összhangot követelt a versenyzőktől. Döntőseink

ezen a napon is kitétek magukért. Fanni ismét 14. Zsolt egy újabb nagyon jól felépített futással a végére rettentően elfáradva 32. lett.

Hosszútáv döntő: A szerdai pihenőt maximálisan kihasználva döntőseink harca éhesen várták a VB legnagyobb megmérettetését. A selejtezőhöz képest kicsit nagyobb szintkülönbségekkel rendelkező döntő terepe szintén megszolgált a bizalmat és izgalmas versenynek adott helyszínt. A gyors terepen kialakított hosszú pályákon a versenyzők számos különböző útvonalat választva sokáig futottak fej-fej mellett. A pályák második felében aztán a mély talajú, sok helyen nehezen futható terep kiszéleltáta és szétszórta a mezőnyt. Mindhárom versenyzőnk nagy elánnal vágott neki a feladatnak és agresszív versenyzéssel, a verseny végére magukat teljesen kifutva reális szép eredményekkel fejezték be a hosszútávú futamot. Fanni ezúttal 15., Ildi 28., Ádám 22.

Váltó: A VB utolsó versenyszáma a hosszútávval azonos helyszínen, előbbi terepének nyugati folytatásaként azonos jellegű terepen zajlott. A lányok e versenyre csak a váltóra kiutazó Novai Évivel erősítettek. Fanni a 6 egyéni futástól teljesen kifacsartan nem tudta tartani a mezőnyt és első futóként elég

Kovács Ádám

Szerencsi Ildikó

nagy hátránnyal érkezett. Évi és Ildi mindent egy lapra téve példamutató odaadással tornázták vissza a csapatot a 14. helyre. A fiúknál változtattunk a sorrenden az előzetesen egyeztetettekhez képest. Sajnos itt is hasonlóan alakult a forgatókönyv. Máté leszakadva a 28. helyen jött, amit Zsolt és Ádám a 19.-ig tudott feltornászni. Ez a nap sajnos nem úgy sikerült, mint a korábbiak.

Összegzés: A számok tükrében kétség nem férhet hozzá, hogy egy nagyon eredményes VB-n vagyunk túl. 14 selejtező futásból 9 döntős helyezés. A döntős futások mindegyike nagyon értékes eredmény, a versenyzői adottságokat kihasználó, harcos futásokat takar.

A váltó – csakúgy, mint az egyéni számok – teljesen speciális versenyszám. Így eredményes szerepléshez itt is ugyanolyan fontos a speciális felkészülés, ami a váltó esetében csak csapatban elképzelhető.

Egy különböző személyiségekből álló fiatal csapattal dolgozhattam együtt bő egy hétig. Megkapó volt alkalmazkodó képességük, ahogy az első pillanattól kezdve igyekeztek egymást segíteni alkalmazkodni, ismereteiket továbbadni, többször egyéni érdekeiket feladva tevékenykedni a csapat jó szerepléséért. KÖSZÖNÖM NEKTEK!!!

Fotó: World-of-O

EGY KIS HAZAI

Tájékoztató Kerékpáros Világbajnokság Veszprémben

Mi van nagyobb lehetőség, mint egy hazai rendezésű VB? Ezt nem kihasználni maga az eredmény bűn, és ez mint olyan, érdekes módon a nők sajátja, mert miközben a férfi mezőnyt felvillanyozta a lehetőség, régi/új arcok jelentek meg az edzéseken és komoly harc alakult ki a szezon versenyein, a lányok mint-ha csak a diplomáciai álláspontok megerősítéséig jutottak volna, Anna kivételével, aki továbbra is első lévén az egyenlők között, monoton tűrte a magányos harcos szerepét, de közben senki nem motiválta fejlődésre. A hozzáállás szépen látszik az eredményeken, amelyek lefedik a teljes palettát, ahogy az már az ekkora és ilyen vegyes felkészülő csapatok esetében óhatatlan. Szerencsére van mit a kirakatba tenni, még VB érmet is akad köztük, amely ritka kincs a sportág életében, konkrétan eddig csak egyszer fordult elő, mikor 3 éve Koós Brigi lett második juniorban. Most Horváth Marci remekelt hasonlóképpen, ráadásul mindjárt az első döntőben, a sprinten. Az ösküi terep kétségtelenül kedvezett neki, a tájfutó gyakorlat rengeteg számítás egy olyan pályán, amely kerékpár nélkül simán lehetne, mondjuk, egy futó VB középtávja is. Marci nem is hagyta ki a lehetőséget, sőt, az aranyhoz sem hiányzott sok, de a nagy ellenfél, Grigorij Medvegyev egy kicsit még mindig gyorsabb volt. A hét további részében aztán egyre kevésbé kedvező távok jöttek Marci számára, így a középtávon a még mindig nagyon jó negyedik helyre futott be, végül a hosszún a tizedikre. Tegyük hozzá, hogy soha ilyen kemény mezőny nem volt juniorban (a sportág történelmében először volt valódi kvalifikáció a 60 fős hosszútávú döntőbe).

Fotó: Máthé István

Bennem azért ott motoszkál, hogy ha nem osztja meg az erejét és nem csak idén kezd el komolyan bringázni, lehetett volna világbajnok is, de értem én a dilemmát, akkor fel kellett volna áldozni egy futó ifi EB bronzérmet. Így jár az, aki több sportszeren is tehetséges...

Teljesen más történet Bedő Csabié, akinek nincsenek átütő tájfutó eredményei és az elmúlt években kizárólag a mountain bike-ra koncentrált. Talán túlzottan is, mert bár nagyon úgy néz ki, egy maratonon vagy XCO-n ő a leggyorsabb kerékpárosunk, tájékoztatói feladat közben ezt a képességét csak visszafogottan tudja kamatoztatni. Egyértelműen a hosszútáv az ő terepe, ahogy teltek a napok és hosszabbodtak a távok, egyre közelebb került a győzteshez, ami nem feltétlenül volt egyenlő a helyezés javulásával, de a végére kijött a papírforma: a hosszútávon – legjobb magyarként – 8. lett, ami ugyan nem ezüstérem, de mindenképp kiemelendő eredmény.

A felnőtteknél tradicionálisan Anna a húzónév. Attól tartok, számára nem maradt emlékezetes ez a VB – hacsak a megelőző edzőtábor szervezési gondjai miatt nem. Hogy ismert terepen miért nem jöttek az eredmények, az megérne egy külön elemzést, nagyon sok tényező probléma ez. de azt kell

mondjam, engem annyira nem lepett meg. Kicsit azért igen, mert bíztam benne, hogy a hazai pálya ellensúlyozza az elmúlt évek negatív hatásait, de amikor ez végre esélyes lett volna, akkor meg a szerencse pártolt el tőle. A középtávon volt legközelebb a sikerhez, de egy rossz döntéssel veszített kb. másfél perccel, amely azt jelentette, hogy visszaesett az egyszámjegyű tartományból a 16. helyre. Hol itt a szerencse? – kérdezhetik sokan. Néha az az érzésem, hogy a tájbringában a pillanat töredékek alatt meghozott döntések sokszor már nem a tudatos kategóriába tartoznak, és annyira apróságokon múlnak, hogy az szinte szerencse kérdése. De ha szigorúan nézzük: az ő döntése volt, nem pénzfeldobás alapján ment arra, amerre.

Ami a többi lányt illeti, megtették, ami tőlük tellett, de a durván megerősödött női mezőnyben most sokkal nehezebb volt érvényesülni, mint korábban, ehhez már komoly, tudatos felkészülés is kellett volna. Előzetesen még így is azt gondoltam, húszon belüli helyezésre bármelyikük képes, aztán kiderült, ez Annának is éppen csak összejött. Semmivel sem volt könnyebb a felnőtt férfiak helyzete, hiszen már

Orsi a hosszútávú Fotó: Kiss Vivien

az önmagában ijesztő, hogy bőven száz felett volt az egyes napokon a nevezések száma, de itt a céltudatosság és a konkurenciaharc eredményesnek bizonyult, több kiváló eredményünk is született, abból a fajtából, amely talán csak nekünk kedves, mert amúgy egy huszonadik vagy harmincadik helyet nem lehet kifelé eladni, de legalább mi tudjuk, hogy mekkora munka van mögötte. László egész héten szárnyalt, mindjárt a sprinten megcsípve az eddig legjobb magyar felnőtt férfi helyezést (26.), majd a középtávon a legkisebb időhátrányt (13%) – a mezőny erősségére jellemző, hogy ez is csak a 34. helyre volt elég. Remekül kezdett a váltóban, majd kicsit elfáradva még egy korrekt hosszútávra is tellett az erejéből (42. hely).

Érdekes módon a legtöbben inkább a fizikai felmérőként is felfogható középtávon mentek jól, itt 20% körül, az ötvenedik tartományban fél percen belül hárman is voltak. László mögött a legjobb eredményt én értem el a sprint 29. helyével, ami nekem komoly trófea, kár, hogy a hét eredményes része ezzel számomra véget is ért.

Kell tennem egy kitérőt a szeniorok felé is, hiszen a történelemben először egyszerre zajlott mindhárom korszakú mérkőzése. Ezt az ágat egyértelműen Cseh Roni dominálta, aki W40-ben szinte ellenfél nélkül nyerte mindhárom számot, legrosszabb esetben is minimum két perc előnnyel, de a neki leginkább fekvő hosszútávon egyenesen hattal. Ez tulajdonképpen papírforma volt, fizikai képességei erre determináltak, meglepetés csak az lett volna, ha elhibáz valamit, de ekkora erőfölénynél ennek nem volt sok esélye. A hosszútávon Marosffy Orsi szerzett mögötte bronzérmet, ami megint csak nagyon jó, ebben a mezőnyben neki ez lehetett a reális maximum. Ha nem fárad ki előző nap a váltón, esetleg az ezüst is összejöhetett volna.

Roni az eredményhirdetésen Fotó: Marosffy Dániel

Végül a váltó. Ez személyes kudarc, több fronton is, és bár nem gondolom, hogy különösebben magyarázkodnom kéne, már csak a magam lelki nyugalmaért is elemezni kell a történeteket. Sajnos, be kell lássam, egyetlen döntésem se jött be. Viszont mindegyik indokolt volt, így egyiket sem érzem hibának. Nem volt szerencsém, miként úgy általában a váltóinknak sem. Egyedül a szenioroknál sikerült érmet szerezni, csak az ő versenytük, sajnos, nem volt hivatalos VB-szám. Mindenesetre az M40-es váltónk (Holluby András, Tamás Tibor, Paulovits László) és az M60-as (Boros Zoltán, Kardos Ferenc, Hidas Zoltán) bronzérmeikkel megmentették nekünk a napot: ezúttal is érdekelték voltunk az eredményhirdetésben.

Viszonylag tiszta ügy volt a junior lányok esete, ők nem eredményre mentek, csak teljesíteniük kellett a távot. Ezt becsülettel hozták is. A szerencse ebből a harcból kimaradt, se ők nem küzdöttek technikai hibával, se az ellenfelek, így nem született meglepetés, hetedikek lettek, ami nem hangzik rosszul, de pont ennyi első váltó volt.

Bizonyos értelemben tiszta a férfi váltó sorsa is, mert ezt személyesen én rontottam el. Nagyon restellem, mert soha ekkorát nem hibáztam

még váltóban, mentségem nincs is, csak indokom: elejétől utáltam az egészet, fáradt voltam, rosszul ment, aztán amikor a négyesre lehúzták a rolót és hét percig csak keringtem a bozótban, végképp elveszett az az egyébként reális álom, hogy egymásjegyű helyezésünk legyen. László hiába hozta pozícióban a csapatot (10.), Ádám meg még azzal a teherrel is nagyon jól ment, hogy tudta, ez a harc már elveszett. Nem tudom, lesz-e legközelebb, mert bár ez egy jó csapat, jövőre Észtország már sokkal nehezebben bevezethető úti cél.

A junior fiúktól is sokat vártam. Az ő helyzetüket az is bonyolította, hogy nagyon sokan voltak, a létszámból két váltóra is tellett. Először meg kellett hozni egy döntést, hogy ki induljon az elsőben, némi hezitálás után itt is azt alkalmaztam, mint a többi váltónál: nem borítottam fel a válogató eredményeit, még akkor sem, amikor voltak gyanús jelek. A gyanús jel itt konkrétan az volt, hogy Nagy Benőnek ez a nagyon futós, út nélküli tájékozódás nem fekszik, ellenben Horváth Gerivel, akinek van tájfutó gyakorlata. De mivel az elmúlt években személyesen láttam Gerit ennél jóval egyszerűbb terepeken is totál elveszni, nem mondhattam, hogy egyértelműen ő lenne a nerverő: mindkét fiú

rizikós volt, innen meg szinte mázli kérdése, hogy melyiküknek jön be a nap. Megpróbálkoztam azzal, hogy kooperáljanak, legalább a rajtban egyeztessenek, hogy ki merre megy, illetve egyértelmű utasításba kapták, hogy a kettes csapat szükség esetén bármit megtesz az elsőért, akár fel is áldozzák a maguk eredményét. Sajnos, a legrosszabb szcenárió következett be, Benő ugyan nem vészett el végleg, de 4 perc hátrányt hozott a B-váltóval, és 15-öt az első helyezett csehekkel szemben, majd Csabi defektelt el a második poszton. Őt Bence mentette meg azzal, hogy odaadta neki a kerekét, de Csabi, talán az idegtől hajtva, kihagyta az utolsó előtti, amúgy szimpla és útba eső pontot, így pár percen belül mind a két junior váltónk kiesett a versenyből. Marci és Tóth Bende már be sem fejezték az amúgy is reménytelen küzdelmet. És a lányok, a lányok... Kaufmann Brigi kezdett, és nem is rosszul, 7 perc hátránnyal a 6. helyen váltotta Orsit. Hogy miért pont őt, annak egyszerű oka van: ő volt az egyetlen, aki hajlandó volt kiállni a válogatókon, és biztos lehettem benne, hogy helyben is ott lesz. Hangsúlyozom, hajlandó volt, nem ő erőltette, de mikor úgy nézett ki, hogy nem lesz

meg a váltó, mert addig csak két ember válogatózott (Kaufmann Brigi, meg persze Anna), én kértem meg rá, hogy Zebegényben nevezzen le felnőtthe. Igaz, kaptam szóbeli nyilatkozatot Koós Brigittól, hogy bár idén addig egyetlen egyszer láttuk versenyen áprilisban, azért a VB-re eljön, de miután tavaly ugyanígy fűrödtünk be a női váltóval – akkor Roni nem jött el ígérete ellenére – illetve Brigi idén már egyszer az utolsó pillanatban lemondott egy Világkupát, egyszerűen nem bíztam benne, muszáj volt helyettest keresnem. Orsi túlzás nélkül felülmúlta az elképzeléseimet (szerintem a sajátját is): a válogatókon alig kapott Annától, a Cseh Váltóbajnokságon jól ment a mezőnnyel, végül a 24 órás mountainbike versenyen megmutatta, hogy mekkora küzdő. Nem utolsósorban pedig ott volt minden Magyar Kupán, ami ugyan nem volt előírás, de azért jelez valamit a hozzáállásról. Úgy éreztem, nyugodtan rábízhatom a váltót.

Ezt a döntést ki is hirdettem és akkor senki nem vonta kétségbe, sőt, a váltótársak mind a ketten(!) üdvözölték, mint megnyugtató megoldást. Persze, aki kimaradt, az nem, de erre most is csak azt tudom mondani, hogy a válogatókon kel-

lett volna bizonyítani. Mivel azonban Koós Brigi nagyon szeretett volna váltózni, korábbi érdemeire való tekintettel, és kicsit elveimmel ellentétben, még megfogalmaztam egy kimondatlan pót-válogatást: ha húszon belül jön bármelyik számban, bekerül. Utólag azt kell mondanom, magasan volt a lé, de mivel a negyvenbe se jutott be, úgy éreztem, semmi okom nincs felborítani a meghirdetett rendet. Közvetlen a nevezés leadása előtt Orsi még egyszer rákérdezett, hogy biztosan őt jelöljem-e, de akkor már kötöttem magam a meghirdetethez és megkértem, jöjjön le pénteken Ösküre. Tény, hogy Orsi csúnyán elhibázta ezt a váltót, nem tudom, miért, talán a 'defektmentes belső' defektje zökkentette ki, mindenesetre az egyik pontra otthagytott cirka 7-8 percet, ezzel a váltó gyakorlatilag kiszállt a küzdelemből, amely pedig az ő esetükben minimum a pódiumért, de akár az éremért is mehetett volna (példa erre Szlovákia, amelynek csapata semmivel sem erősebb emberekkel harmadik lett, és már nem először). Amúgy nem ő volt az egyetlen, Anna is kihagyott egy pontot, érthetetlen okból egyszerűen elment mellette, majd csak 5 perc múlva tért vissza érte. Éppenséggel ez sem válik előnyére egy váltóeredménynek.

Ami viszont a legkevésbé válik előnyére az egész szakágnak, az a váltó után kezdődött belháború, amelynek hullámai elérték a levelezőlistát is. Pedig fantasztikusan sikeres évet zárhatunk majd: a nemzetközi mezőny első reakciói alapján a Világajnokság példamutató színvonalú volt, az előversenyeknek köszönhetően sokat erősödtek az egyéb rendezvényeink is, a csapat pedig férfi ágon nagyon jól – esetenként kiválóan – szerepelt. Próbáljunk meg inkább ezekkel foglalkozni, és örülni a sikereknek. Böven van minek.

Marosffy Dániel

Nehéz volt a terep Fotó: Máthé István

KOB, MÉKKOB, LEGINKOB

És következne itt a szakzszerű és olvasmányos beszámoló a Középtávú Országos Bajnokságról. Egy rendes beszámoló azonban a körülmények, térkép, terep, rendezés leírásával kezdődik, mindezek azonban Kovács kolléga tollából ugyanezen lapszámban, nehezen felülmúlható frissességgel és érzékletességgel, a másnapi Váltóbajnokság kapcsán már megjelentek. Arról nem is beszélve, hogy az általa is megidézt, a galaxis egyik/hanema legbloggere mégkorábban elfanyalgott csöppet a témán (jó egy blogger önmagát és nem a versenyt adja vissza, ő lehet alanyi, a Tájéoló végtelenül profi szerzői tárgyiak), de akkor is, mit lehet itt még megírni, ami bárkit is érdekelhet? (És ehhez még jön a filozófiai kérdés, hogy arról kell-e írni, amire emlékeznek a résztvevők – mert arról ugye minek, avagy amire nem emlékeznek – de nyilván azért nem, mert érdektelen?).

Amúgy egyetértek minden előttem szólóval, hogy a Bükk bergei, a fenséges fennsík, sok jó versenyző kis helyen is ellapcsenyéz, és jobb lefele futni, mint fölfelé. De abban is mélységesen egyetértek, hogy ez a bajnokság nagyon a helyén volt, rendesen össze volt rakva, a körülmények ide, vagy oda, ennél rosszabb soha ne legyen és akkor a levlista már be is csukhat.

Esetleg egy kis színes jöhet ide a verseny utózöngéiből. Nevezett Ubuntu (másnéven Neduddki) Tamás honfiúi érzelményei

Az utolsó ponton

szinte orvosolhatatlan sebeket szenvedtek, és innen inkább szó szerinti idézet (eredeti helyesírással és nyelvhelyességgel) a halvány interpretáció helyett:

Öröm

„A fiam érmes lett a versenyen, büszkén és szégyenkezve jött haza. Mikor megláttam, hogy mért nem tudtam, sírjak vagy nevessek. Ugyanis a kapott érmen jól látható hogy a Magyar zászló (Gyengébbeknek: PIROS FEHÉR ZÖLD) helyett, az érme egy Olasz zászlót formázza (Gyengébbeknek: ZÖLD FEHÉR PIROS) Az érmet megfordítva jól látható a hátoldalán az ITALY felirat. Gyengébbek kedvéért. Ez, szégyen, ha az érme választója egyszer is hordott volna kokárdát egyből rájött volna a hibára. (Biztos nagyon akciós áron adták). ! Minden tisztelem azoké, akik versenyt rendeznek, de ez a legalja országos bajnokságon olasz érmet osztani. Most sírjak vagy nevessek?” Nos, mint látható a gyengébbek kedvéért mindent, Neduddki sporttárs még sírvanevetve is gondolt ránk szel-

lemi kihívásokkal küzdökre. A vexillológia (ubuntuk kedvéért zászlótan), valamint a sporttermek jobb ismerői tapintatosan jelezték, hogy az itthon kapható sporttermek nagy része Olaszországban készül, viszont a színezés hazai és úgy helyes, ahogy az érmen van, tehát magyarságunkkal minden rendben, és Neduddkiéknál is elmúlhatott a szomorú vasárnap.

De azért egy kicsit szakmázzunk is, először némiképp szubjektíven. Nekem a három futam közül (a Váltóbajnokságot is ideértve) leginkább a középtávú selejtező tetszett, mind a terep, mind a pálya okán, még annak ellenére is, hogy a döntőben jobb töböröket kaptunk. Az elit pályákat is átnézve ez a vélemény már

nem annyira markáns, de még mindig úgy tartom a selejtezőn használt tereprészlet valamivel jobb volt. Érdekes volna a rendezők véleménye és a választás indoklása.

A másik téma, ami egyszer már megérdemelne egy hosszabb elemzést is, a Route Gadget által adott extra élmény. Visszajátzva a férfi elit döntőt, abszolút életszerű, ahogyan Kerényi Máté a 12-es előtt meginog és Baumholczer Máté elhúz, ahogyan Zsebe Isti kóvályog a 19-es előtt és ezzel veszélyezteti a 4. helyét is, avagy ahogyan Gösswein Csaba képzeletben lehajrázza Szabó Andrást. Hasonlóan izgalmas a női bronzért folyt harc. A pálya első harmadában

Novai Évi még a későbbi győztes Szerencsi Ildikóval küzd, sőt a 6. pontig vezet is, de a 7. pont előtt Szerencsi begyorsít, Novai pedig hibázik. A bronzcsata a 20. ponthoz vezető kaptatón élesedik, ahol Évi szemlátomást fáradság és Péley Dorottya erősen megszorítja. Rosszmájú olvasóm most arra gondolhat, hogy készülök a teremtájfutás egy speciális formájára, amely karosszékből űzhető, de egyelőre még nem erről van szó, csupán arról, hogy végre egy elektronikus eszköz, ami nem csak lövöldözésre jó, hanem visszahozza a versenyfeelinget. De ez már nem a KOB témája (KOBnál KOBb - pardon).

Lux Iván

Fotó: Máthé István

FN21E dobogósai: 1. Kovács Ádám ETC, 2. Baumholczer Máté PVS, 3. Kerényi Máté TTE, ill. 1. Szerencsi Ildikó SZV, 2. Macinská Jana ETC, 3. Novai Éva ZTC, 4. Péley Dorottya PVS

JWOC

2012. július 6-14. Kassa

Július 6-án pénteken kezdődött számunkra a junior világbajnokság a leutazással. A Keletből indultunk vonattal, Kinde Vanda, Sulyok Ábel, Liszka Krisztián, Bugár Gergely (Bugic) és én (Réka). Majd Miskolcon csatlakozott Tugyi Levi és Bakó Áron, így mikor Kassán összetalálkoztunk Kovács Filóval, Szokol Mónival és Baumholczer Mátéval, már teljes volt a csapat. Ugyan már este fél 11 is elmúlt, mire mindenkinek sikerült elfoglalni a szállást és megvacsorázni, de megvolt az első csapatmegbeszélés Dénes Zoli vezetésével, Száva a másik csapatvezetőnk ugyanis csak másnap érkezett egyenesen a főiskolás VB-ről.

A szombat a versenyre hangolódással és terepbemutatókkal telt. Ugyan már korábban az edzőtáborokban volt lehetőségünk a versenytérekhez hasonló térképeken futni, azért elmentünk délelőtt a hosszútávot bemutató terepre. A rendezőknek ekkor még nem ment tökéletesen a szervezés, a buszok indulási időpontjai, meg a helyek számai is zavarosak voltak. Viszont az edzést magát korrektül megszervezték, frissítőt is kaptunk és a terep is tényleg hasonlított a normáltávr. Délután pedig a sprintre hangolódunk, a kollégium melletti lakótelepen kirakott sprint terepbemutató pontjaival, és a rajtprocedúrát is megnézhettük még a megnyitótól. Kassa belvárosában került sor a hivatalos megnyitóra, ahova JWOC logós villamossal vittek, a magyar szurkolók biztatása mellett felvonultunk és hivatalosan megkezdődött a verseny.

8-án vasárnap reggel még egy felporgető résztávot edzést beiktattunk reggeli előtt. Délelőtt men-

Filó a váltó átfutópontján

táisan rákészültünk a versenyre, majd ebéd után sorban elindultunk a rajtidők szerint beosztott buszokkal a karanténba. A sprintre Kassa belvárosának belsőudvarai zeglugaiban került sor, ami megkívánta a nagy futósebességet és közben még az odafigyelést az útvonal követésére. Akiknek a legjobban sikerült ez a versenyszám: fiúknál Máté a 9. Krisztián pedig a 27. helyen zárt, lányoknál Filó a 44. és Vanda 70. lett.

Másnap következett a normáltáv, a különösen technikás töbrös terepen. Mind a fiú, mind a lány pályákban kihívást jelentettek a töbrökön, tiszta és dzsuvás erdőkön vezető útvonalválasztások hosszú átmenetek, a kettes zöld töbrök és dombok közötti rövidebb átmenetek, amiken felül a fiúknak még a ligetes töbrösben levő pillangóval is meg kellett küzdeniük. Az amúgy is izgalmas útvonalválasztások pályákat még a váltakozó időjárás is tetőzte. A mezőny elejét még a forró napsütés izzasztotta különösen a nyíltabb részekben, a később indulókat már a gyülekező felhők árnyékkolták, a mezőny végére pedig heves záport zúdítottak. Az ered-

mények igazolták, hogy nekünk a töbrök nem voltak különösebben szokatlanok. Több külföldi nagy név is elvérzett, mi viszont sok jó helyezéssel zártunk, lányoknál Filó 18., Móni 43. és Réka 47. lett, fiúknál pedig Máté 19., Krisztián 37. és Ábel 69.

A középtáv előtt a pihenőnapot leginkább pihenésre, regenerálódásra, és a terepbemutatón való részvétellel, a versenyre ráhangolódással töltöttük. Így szerdán frissen és felkészülten tudtunk nekivágni a selejtezőnek. A terep a bemutatóhoz hasonlóan szabdalt, árkokban, metszódésekben és völgyekben gazdag volt, ahol a tájékozódást még a váltakozó futhatósági és látási viszonyok és a pályák jelentős részére jellemző downhilles szakaszok nagy sebessége nehezítette. Így a döntőbejutáshoz közel hibátlan futás kellett, ami sikerült Krisztiánnak, Áronnak, Gergőnek és Rékának. Következő nap jött is a döntő, a selejtezőhöz képest szintesebb, kevesebb nagyon finom domborzatos részt tartalmazó, de ezzel együtt technikás és a selejtezőre hasonlító terepen. A fiúknál meglepő új-zélandi győzelem született,

Magyaros minták

Réka a középtáv döntőjén

Krisztián 48., Bugic 59. és Áron 60. lett, lányoknál Réka 53. Pénteken került sor az utolsó versenyszámra, a váltóra. A terep, Jahodná, többünk számára ismerős lehetett, mivel néhány éve az egyik ifi EB válogató versenyére ott került sor. Nagyon szintes, leginkább fizikailag megpróbáltató volt, ahol a helyezések leginkább azon múltak, hogy ki mennyire tudta tartani a futósebességet a köves és meredek terepen a bollyal. A lányok tömegrajtoltak előbb, úgy hogy az első váltásra még a fiúk rajtja előtt sor került. Filó nagyon jó helyen, negyedikként hozta a váltót, az élbollyal. Innen sajnos a csapat egyre hátrébb került, Réka a 19. helyen jött be (14. az országok versenyében, mivel néhány ország második csapata is megelőzött minket) majd Móni a 29. (23.) helyre hozta a váltót. Fiúknál két váltónk is indult; Áron, Krisztián és Máté alkották az első, illetve Levi, Ábel és Bugic a második váltót. Áron és Levi ugyanazzal a bollyal, a mezőny elején a 13. és 15. helyen hozták a váltót, mintegy másfél perccel lemaradva az elsőként váltó csapattól. Krisztián és Ábel viszont már elszakadtak egy-

Áron és Lavi a hosszútávon

mástól, Krisztián két helyet hozva a 11.-ként váltott, még Ábel a 32. helyen. Az utolsó futók között Máténak sikerült még egy helyet javítania, így az első csapat az első 10-ben zárt (9. az országok versenyében), míg a második váltót Bugic a 30. helyre hozta. A váltó izgalmait után, még az eredményhirdetés előtt megebédelhettünk, újfent csirkét rizzsel, amit megérkezésünk óta mindennap legalább egyszer fogyaszthattunk, és így a verseny végéhez közeledve rendkívül sajnáltuk, hogy immáron utolsó alkalommal esszük a szlovák konyha ezen ínycsiklósát. Végül elérkezett az idei JWOC utolsó eredményhirdetése, majd a verseny hivatalos lezárása, amit a tömeg az eredménytábláról a saját névtábla megszerzésére irányuló rohama és azt a rendezők hősies küzdelmek árán történő meghíúsítása zárt. Így aztán sajnos névtáblák nélkül indultunk vissza a szállásra, ahol megtörtént az utolsó csapatmegbeszélés, majd elkezdődött a készülődés a bankettre. Háromnegyed hétkor indultak a buszok, ahol természetesen már megvolt a jó hangulat, ami az este során – a rendezők különböző

Máté befutója a váltón

alkoholfogyasztás csökkentésére irányuló intézkedései ellenére – csak fokozódott. A vacsora kellemesen telt, ugyan nem sikerült tökéletesen megoldani, hogy az éhes, több száz ember, sorban állás nélkül egyszerre ehessen... Vacsora után Máté búcsút vett tőlünk és indult a felnőtt VB-re, majd nem sokkal később a party is elkezdődött. Az előre eltervezett-hez képest két és félórával előbb véget ért, mivel az egyik ausztrál lányt a mentőknek kellett elvinniük, így a rendezők jobbnak látták a party feloszlását. Ez azt jelentette, hogy röpké fél órát kellett várakoznunk kint a szemerkélő esőben, mire a buszok odaértek. Így végül a party a szállásunk különböző emeletein különböző zenékkal folytatódott, úgy hogy mindenki megtalálhatta a saját ízlésének legszimpatikusabb folyosót. Tehát végül is kellemesen, jó hangulatban zártuk a hetet. Összességében, az országok közötti versenyen a 13. helyet szereztük meg. A csapat nevében szeretném megköszönni Zoli és Száva segítségét a versenyre való felkészülésünkhöz.

Zempléni Réka

Fotó: Máthé István

19. EURÓPAI ERDÉSZETI TÁJFUTÓ VERSENY (EFOL)

2012 július 30. - augusztus 5. Druskininkai, Litvánia

Az évente rendszeresen megrendezésre kerülő Európai Erdészeti Tájfutó Versenyt (EFOL) ebben az évben a litván erdészek rendezték. A színhely Druskininkai és térsége volt. A 12 országot képviselő 350 résztvevő között 12 magyar szerepelt az eseményen. A résztvevők túlnyomó többsége a Balti államokat, Lengyelországot és Skandináviát képviselte. Az EFOL 2012 keretében sprint- és középtávú versenyen valamint váltóban mérték össze tudásukat a résztvevők.

Pályaelemzés

A meglehetősen hosszú autós utazás után érkezett meg a csapat a megnyerően szép és kedves vidékre. Druskininkai Litvánia déli részén található, ahol tavak, erdők és rétek váltogatják egymást dimbes-dombos környezetben. Kiemelt jelentőségű természetvédelmi és üdülő vidék. Aki szereti a csendet és a nyugalmat, annak mindenképpen ajánljuk, hogy látogasson ide. A szállás keresésekor alig találtunk helyet. Úgy tájékoztattak minket, hogy a szezon miatt nagy a zsúfoltság. Ezt a zsúfoltságot nem a mi közép-európai felfogásunk szerint kell értelmezni. A vidéket járva autóval és emberrel nagyon ritkán találkoztunk, a városban sétálva a forgalom és a járókelők száma egy magyar kisváros kora reggeli óráira emlékeztetett. Szállásunk egy kis faház volt egy tó partján stéggel.

csónakkal, tündérrózsákkal és természetesen gólyával.

Az erőtől duzzadó erdőkben az erdei fenyő, fűzek, nyárák és égeretek mellett megtalálható a tölgy is. A víz és az erdő harmóniája ebben a környezetben különösen szépen jelenik meg. Már útközben Lengyelországban is feltűnt a gólyák nagy száma. Kedvenc madarunkból itt sem volt hiány. Ezen csodálkozni nem kell, mivel minden alkalmas helyen fészkelési lehetőséget alakítanak ki számukra, többek között kiszáradt fák tetején, megszűnt telefon-vezetékek megőrzött oszlopain. Na de ez az esemény nem a gólyák tanulmányozásáról szólt.

Az edzés napja után az első versenyszám a sprint volt. Druskininkai városában tüzték ki a pályát, részben városi környezetben, részben a városszéli erdőben. Autós forgalomtól az előzőekben leírtaknak megfelelően tartani nem kellett. A pörgős versenyen (mint a későbbi többi versenyszámban is) a magyar csapat jól szerepelt. Öt második és egy harmadik hely jutott nekünk.

M12 2. Horváth Ákos; M45 3. Filó György; M55 2. Spiegl János; M65 2. Rétfalvi Lajos; W14 2. Horváth Sarolta; W55 2. Horváth Magda

A megnyitó Druskininkai főterén vidám hangulatban zajlott. A színpadon

Váltórait

vadászkürtösök és a helyi tánckar szó-
rakoztatták a felsorakozott csapatokat és
a járőkelőket.

A másnapi normáltávú verseny nehé-
zégeit már a terepbemutató során előre
lehetett érzékelni. A magas színvonalú
tájfutást képviselő lett erdészek komoly
kihívást jelentő terepet választottak. A
roppant részletgazdag, nehezen futható
és korlátozottan belátható terepen sokan
elvéreztek. Főleg a gyengébb felkészül-
tségű versenyzők szenvedtek a kidőlt fá-
kkal tarkított, szövényes aljnövényzettel
borított terepen, és bókásztak gödörrel-
gödörre, keresve a hön áhitott ellenőrző
pontot. Versenyzőink itt is helytálltak.
Spiegl János (M55) révén megszereztük
első győzelmünket, ami mellé még 3
második helyet is elkönyvelhettünk.

**M12 2. Horváth Ákos; M55 1. Spiegl
János; W14 2. Horváth Sarolta; W55
2. Horváth Magda**

Az esti eredményhirdetést követő ban-
kett és svédasztala feledtette a verseny
fáradalmait.

Péntek a szakmai és kulturális kirán-
dulások napja volt. A csapat egy része

kerékpárra pattant és azon járta be a
környéket, érintve a látványosságnak
számító Fehérorosz határt. Hajdanában
ugyanígy lestek be a vasfüggöny mögé
a nyugati turisták, ahogy most a brin-
gás csapat tette. A csapat másik része
eredetileg hajókiránduláson vett volna
rész, de most be kellett érni egy buszos
kirándulással a Nemonas folyó alacsony
vízállása miatt. Ez utóbbi csapat többek
között meglátogatta a szovjet rendszer
relikviáit bemutató múzeumot, aminek
szoborparkjában a hajdani rendszer
bronzba-kőbe megörökített nagyságai
sorakoztak. Az itt elköltött ebéd az idő-
sek számára régi emlékeket idézett fel:
az úttörő nyakkendős felszolgálók alu-
minium csajkában szótt halat, híg cék-
lalevest és hajdinakását műfasírozottal
tettek élénk, amit alumínium evőeszkö-
zzel ehettünk meg. Amit inni kaptunk,
azt leírni nem tudom, enyhén kocsonyás,
piros, áporodott ízű valami volt.

Szombatot a váltóverseny napja volt.
Helyszíne a város erdeje, ami összeha-
sonlíthatatlanul barátságosabb volt a
középtáv terepénél. A pörgős verseny
azért sokakat megtréfált. Sok skandináv,

aki magabiztosan mozog a bonyolult
részletgazdag terepen, itt hibázott. Ez a
nap kiemelkedő magyar teljesítményt
hozott, valamennyi versenyzőnk dobo-
góra állt, pedig volt ellenfél bőven.

A fiatalok között az M14 kategóriá-
ban a Horváth testvérek (Ákos és erre
a versenyre fiúsított Sarolta) álltak a
dobogó tetején. M45-ben (Filó György,
Spiegl János, Zagyi László) a bronzérem
jutott. M65-ben (Rétfalvi Lajos és Gere-
ly Ferenc) 10 skandináv és balti csapatot
megelőzve győzött. A nyílt kategóriában
az első két hely jutott nekünk (Horváth
Péter és Filó Bernát, valamint Horváth
Magda és Urbán Imre).

Az EFOL éves közgyűlésén döntés szü-
letett az elkövetkező versenyekről.
2013-ban Lengyelországban, 2014-ben
Svájcban találkoznak a tájfutó erdés-
zek. A MECSEKERDŐ Zrt. vállalta, hogy
2015-ben házigazdája lesz a versenynek.
Horváth Péter színes előadás keretében
mutatta be Pécsét, a céget és a verseny
színhelyét. A résztvevők a jelentkezést
elfogadták, így Magyarország harmad-
szor lehet házigazdája az EFOL-nak.

Gerey Ferenc

A VB „HIVATALOS” HÍREI FÉLHIVATALOSAN

IOF KÖZGYŰLÉS

1Az IOF új elnöke a skót Brian
Porteous, az eddigi első alelnöke
lett. Ellenfele a dán Helge Søgaard,
a dán szövetség elnöke volt. A 24-12
arányú közgyűlési szavazás után a dán
jelölt visszalépett az egyik alelnöki
pozícióért való indulástól is. A három
alelnöki helyre így három jelölt volt,
itt nem is volt szükség szavazásra. A
megválasztott alelnökök (mindegyikük
tagja volt az előző ciklusban is az IOF
elnökségének, Lehol Haldna alelnök-
ként is dolgozott):

- Michael Dowling (Ausztrália)
- Leho Haldna (Észtország), első alelnök
- Astrid Waaler Kaas (Norvégia)

A fennmaradó 7 elnökségi tag helyre 9
jelölt volt. de a szavazást az is bonvolí-

totta, hogy az IOF alapszabálya szerint
legalább két Európán kívüli és legalább
két női tagnak is lennie kell az elnökség-
ben. Mivel az alelnökök egyike nő, egy
másik pedig Európán kívüli, így lényegé-
ben a tagválasztásnál már csak 1-1 ilyen
jelölt kapott prioritást. A megválasztott
elnökségi tagok:

- Owe Fredholm (Svédország) – új tag
- Tatiana Kalenderoglu (Törökország) – új tag
- Timo Ritakallio (Finnország) – újra-
választott tag
- Niklaus Suter (Svájc) – új tag
- Maria Silvia Viti (Olaszország) – újra-
választott tag
- Ting-wang 'Dominic' Yue (Hong
Kong) – új tag
- Zentai László (Magyarország) – újra-
választott tag.

Az olasz szövetség javaslatát, amely
kötelezővé tett volna női alelnök válas-
tását is, a közgyűlés nem fogadta el
(ettől függetlenül most van női alelnöke
az IOF-nek).

A közgyűlés teljes hivatalos anyaga, kö-
ztük a jelöltek, illetve a megválasztottak
életrajza elérhető az IOF honlapján, a
közgyűlési anyagok között:

[http://orienteering.org/wp-content/
uploads/2012/03/IOF-Congress-Binder-
2012.pdf](http://orienteering.org/wp-content/uploads/2012/03/IOF-Congress-Binder-2012.pdf)

2Az IOF közgyűlés legnagyobb érde-
klődést kiváló kérdése az új VB pro-
gram volt, mely legkésőbb 2017-től lehet
érvényben, hiszen a korábbi rendezőkkel
már megkötötte a rendezéssel kapcsola-
tos szerződést az IOF. A javaslatok eltérő
volta miatt a részletes vitát bonyolult
szavazás követte (a javaslatok az előző

pontban említett közgyűlési anyagban megtalálhatók). Az első szavazás a gyökeresen eltérő skandináv javaslat (külön városi és erdei VB évenként felváltva) és a mostani programot csak kismértékben módosítani kívánó javaslatok között volt. A skandináv javaslat az első szavazásnál kisebbségben maradt, így ezután már csak a svájci, az olasz és az IOF elnökség javaslatáról folyt a vita (természetesen az is lehetséges opció volt, hogy ha végül egyik javaslat sem nyeri el a tagországok delegátusainak többsége tetszését, akkor marad a jelenlegi program). Az olaszok végül visszavonták a javaslatukat, s a végaszavazás az IOF javaslata mellett döntött. Egyelőre egyik javaslat sem volt teljes részletességgel kidolgozva, de az alábbiak már biztosak az új VB programmal kapcsolatban (ez a változás egyelőre csak a tájfutó szakágat érinti):

- Sprint egyéni – marad a jelenlegi forma (selejtező és döntő a VB alatt)
- Vegyes sprint váltó – a jelenlegi javaslat megegyezik a Világjátékokon már alkalmazott 2*2 fős formával (2 nő és 2 férfi alkot egy váltót).
- Váltó – marad a jelenlegi forma
- Középtáv döntő
- Hosszútáv döntő (egyéni indításos)

A középtáv és a hosszútáv selejtezője kikerül a programból. A VB döntő ezen számaiban minden ország indíthat legalább egy versenyzőt. A többi helyet az előző VB vagy VB-k eredményei alapján osztják ki (ez még kidolgozásra vár), de felmerült az is, hogy a kontinens bajnokságok, vagy a ranglista számítson. A részletes programra az IOF Tájfutó Bizottsága tesz javaslatot s terjeszti majd az elnökség elé.

3 Montenegró és Ciprus a közgyűlés jóváhagyásával váltak teljes jogú taggá. Így jelenleg 73 tagja van az IOF-nek. A ciklus végére 75 tagország volt a cél, amit ugyan nem sikerült elérni, de további két ország (Bosznia-Hercegovina és Izland) belépési kérelme is várható a közeljövőben.

4 A 2016-os VB-t, az egyedül pályázó Svédország (Strömstad) kapta, az előzetes időpont augusztus vége

A közgyűlés résztvevői

(tájfutás és trail-o együtt). A 2015-ös sítájfutó VB rendezésére csak Norvégia pályázott, a helyszín Oslótól 200 km-re lesz (a pontos helyszín egyelőre írásban nem jelent meg). A 2015-ös tájbringa VB rendezésére a megadott határideig nem volt jelentkezés, a közgyűlés felhatalmazta az elnökséget a helyzet kezelésére, megfelelő pályázó felkérésére. A közgyűlés után kiderült, hogy két pályázat is érkezett határidőn túl (Csehország és Portugália), a tájkerékpáros bizottság a pályázatok áttekintése után tesz javaslatot az elnökségnek a rendező országra. Sajnos nem sikerült új országokat motiválni világbajnokság rendezésére, mindkét pályázó a közelmúltban rendezett tájbringa VB-t (akárcsak a 2014-es rendező, Lengyelország).

5 Érdekes fejlemény, hogy a spanyolok többször megismételt javaslatát, hogy az IOF fogadja be ötödik hivatalos szakágaként a kalandsportokat (adventure races) a tagországok többsége támogatta, de nem olyan mértékben, amely lehetővé tenné az IOF alapszabály módosítását (mivel a hivatalos szakágakat az alapszabály sorolja fel, így ennek módosításához 75%-os többség kellett volna, de ez ebben az esetben nem volt meg). Természetesen az új IOF elnökség komolyan foglalkozik a lehetséges új szakággal és várhatóan a 2014-es közgyűlésen már részletes javaslatot tesz a szakág létrehozására

(ha a felállítandó munkacsoport is ezt javasolja majd).

Nem egyszerű a lehetséges új szakág integrálása, hiszen a legtöbb országban ezek a versenyek üzleti vállalkozásként, nem klubszínekben, hanem inkább céges csapatok részvételével zajlik. S bár Spanyolországban a tájfutó szövetség sikeresen fogadta be szakágként ezt a versenyformát egyáltalán nem biztos, hogy ez más országban is sikeresen megtörténhet.

6 Az alábbi kitüntetések kerültek odaítélésre (a díjakat indoklás nélkül adták át, illetve olvasták fel, így az itt olvasható rövid indoklásokat én fűztem hozzá):

Arany kitűző

Åke Jacobson (Svédország), az IOF leköszönő elnöke, aki egyben másodikként megkapta az örökös tiszteletbeli elnök címet is.

Marcel Schiess (Svájc), leköszönő első alelnök.

Ezüst kitűző

Clive Allan (Nagy-Britannia), az IOF „házi” újságírója.

Konrad Becker (Svájc), a tájfutó bizottság leköszönő vezetője.

o Unni Strand Karlsen (Norvégia), a tájfutó bizottság tagja (többszörös szenior világbajnok).

Bronz kitűző

Vincent Frey (Franciaország), leköszönő elnökségi tag.

Sergio Grifoni (Olaszország), a térképbizottság tagja, az Olasz Tájfutó Szövetség (FISO) jelenlegi elnöke, egy „intézmény”.

Flemming Hjorth Jensen, a térképbizottság tagja, a tájfutó térkép konferenciák rendszeres szervezője.

Erkka Lainen, a környezetvédelmi bizottság tagja.

Zoran Milovanovic (Szerbia), a délkelet-európai munkacsoport vezetője.

Antti Myllärinen, a sítájfutó bizottság tagja.

José Angel Nieto Poblete (Spanyolország), aki több dél-amerikai országban segítette elő a tájfutás kialakulását és fejlődését.

Erik Peckett (Nagy-Britannia), a térképbizottság tagja.

Markku Vauhkonen, a sítájfutó bizottság vezetője.

EURÓPAI ELNÖKÖK KONFERENCIÁJA

1a korábbi vezetőség beszámolójában lemondott s mivel ebben a formában feleslegesnek tartotta a munkacsoport további működését, így tisztújításra sem tett javaslatot. Mivel a regionális munkacsoportokat az elnökség hozta létre, viszont a tagjait az európai elnökök választották meg, ezért a helyzettől nem tűnt könnyen megoldhatónak. Végül az újrávalástást vállaló korábbi tagok közül Dusan Vystavel (Csehország) elvállalta az elnökséget, titkárt egyelőre még keresnek. Az elnökség tagjai: Vincent Frey (Franciaország), Veysel Güler (Törökország), Alekszej Kuzmin (Oroszország), Juraj Nemec (Szlovákia).

2a Magyarország (Pécs) pályázott a 2014-es ifi EB rendezésére. A jelenlévő országok szavazatai alapján Macedónia kapta a rendezés jogát (Sztrumica). A 2014-es sítájfutó EB rendezésére (felnőtt és ifjúsági) csak Oroszország pályázott. A pontos helyszín Cseljabinszk környéke (az Ural déli részén. Európa és Ázsia határán).

ICOM

Az IOF Térképbizottsága 15. alkalommal rendezte meg a Tájfutó Térképek Nemzetközi Konferenciáját (ICOM). Az előadások prezentációi elérhetők a térképbizottság honlapján: <http://lazarus.elte.hu/mc/15icom/15icom.htm>.

Mivel az ICOM részben átfedett az IOF által a VB-n résztvevő fejlődő országok számára rendezett tanfolyammal, így az első ICOM előadásokon még nem voltam személyesen jelen. Björn Persson, az IOF sportigazgatója általánosságban beszélt az IOF versenyek minőségéről, de természetesen, mint az IOF Térképbizottság korábbi vezetője a térképek szempontjából (is) vizsgálta a kérdést.

Komoly vita volt a következő előadással kapcsolatban, amely a Tájfutó térképkészítés román nézőpontja címet viselte. A problémát az okozta, hogy az előadó a 2011-es, franciaországi világbajnokság térképhelyesbítője volt, aki olyan túlságosan részletező stílusban javította a térképeket, hogy emiatt az IOF külön térképellentőrt küldött a versenyre. Sajnos a rendezők zömmel figyelmen kívül hagyták az IOF térképellentőri javaslatait, amiben természetesen nem kis szerepe volt a román térképhelyesbítőnek. A prezentációt még az is bonyolította, hogy külön le kellett fordítani románról angolra.

Göran Andersson, a Tájfutó Bizottság tagja a svédországi sprint versenyek tapasztalatairól tartott előadást. Számunkra érdekes lehet, hogy a skandináv országokban jóval kevesebb sprint versenyt rendeznek, mint nálunk, így elmondható, hogy a skandinávoknak jóval kisebb tapasztalatuk van a sprint versenyek terén. Az előadás főleg a nyári Európa-bajnokság tapasztalatairól szólt, kihangsúlyozva, hogy milyen komoly nehézséget okozott a svédek számára a rendezéshez szükséges engedélyek beszerzése.

Havard Tveite, a Térképbizottság vezetője szintén a sprint térképekről tartott

előadást, kiemelve a sprint jelkulcs lehetséges fejlesztési területeit.

Gian-Reto Schaad, az OCAD fejlesztője mutatta be a szoftver 11-es változatát, újdonságait. A prezentáción kívül az OCAD honlapon is elérhetők ezzel kapcsolatos információk is.

Annál nagyobb meglepetést okozott a következő előadás: egy német egyetemista, tájfutó, Thomas Schöps beszélt egy új nyílt forráskódú alapokon fejlesztett tájfutó térképraajzoló szoftverről. Az Open Orienteering Mapper természetesen még csak kezdeti stádiumban van, de mind Unix, mind Windows platformra fejleszti néhány önkéntes. Természetesen ez a projekt még nagyon messze van attól, hogy az OCAD komoly versenytársa legyen, egyelőre még egyetlen komoly térkép sem készült ezzel a szoftverrel, de ennek még az is az oka, hogy a projekt csak idén januárban indult.

A következő előadó Thomas Brogli volt, aki a nyolcvanas évek végén, a kilencvenes évek elején volt az IOF Térképbizottság vezetője, az 1981-es svájci tájfutó VB egyik térképhelyesbítőjeként vált ismertté. Kihasználva a rendkívül fejlett svájci térképezést nyújtotta lehetőségeket (ortofotó, lézerszkennelés) a növényzet ábrázolásának lehetséges új lehetőségeit kutatta. Sajnos a magyar viszonyok között ezek az adatok még nem férhetők hozzá, így inkább csak irigykedhettem az előadás hallatán.

Az utolsó két előadást Thomas Gloor, az IOF Térképbizottság svájci tagja tartotta az új IOF térkép jelkulcsról, illetve a svájci VB térképeiről. Kb. 333 ezer svájci frankot költöttek a VB térképeire, ebből 80 ezer svájci frankot a nyomdai sokszorosításra. Érdekes volt hallani, hogy messze a legproblematisabb a sprint selejtező térképe volt, ez volt fajlagosan a legdrágább térkép. Ehhez kötődött két nappal később egy rövid séta a sprint selejtező terepén, ahol bemutatták, hogy hogyan oldották meg a problémás területek ábrázolását.

Zentai László

multiNavigator.hu
terepitulasi - outdoor - navigacijski

**EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!**

Tájoló 2012 6. szám **15**

IFJÚSÁGI EB

A franciaországi Bugeat központtal rendezték az idei Ifjúsági Európa-bajnokságot, amelyen 16 tagú magyar csapat vett részt. A nyitó rövidtávú számra Meymac városában került sor. Az útvonalválasztós átmenetekben bővelkedő pályákon a szoros eredmények születtek

A serdülő lányoknál a lengyel Angelika Maciejewska nyert, Viniczai Csenge 33., Liszka Eszter 43., Weiler Virág 50. lett, Szuromi Luca kihagyott egy pontot. Az ifik között kettős orosz győzelem született Jekatyerina Szavkina és Daria Krasilnyikova révén, Varsányi Kinga 46., Faggyas Réka 57., Kinde Vanda 67. helyezést ért el. Ifiben a belga Tristan Bloemen nyert, Kovács Bertalan 32., Tugyi Levente 39., Fehérvári Dániel 53., Péntek Mátys 65. lett.

Szuromi Luca ötödik Kovács Bertalan hatodik normáltávon

A normáltávú verseny terepe mind fizikailag, mind technikailag nagyon kemény volt, a futhatóságot bozót és mocsarak egyaránt nehezítették.

A serdülő lányoknál született a legszebb magyar eredmény: Szuromi Luca ötödik helyezést ért el. A győzelmet a lengyel Angelika Maciejewska szerezte meg, Viniczai Csenge 20., Weiler Virág 36., Liszka Eszter 59. lett. Utóbbi igazi sportemberi nagyságról tett tanúbizonyságot, amikor egy sérült (szögcsérét akadt a combjába) versenyzőtársának segített, amíg odaértek a rendezők, így jelentős időhátrányba került a mezőnnyel szemben.

Ifiben az ukrán Viktorija Suharevszka nyert, Faggyas Réka 48., Kinde Vanda 53., Varsányi Kinga 56., Dénes Orsolya 67. helyezést ért el.

A fiúknál a fiatalabb kategóriában a dán Mikkel Aaen nyert, Peregi Dániel 28., Mészáros Mátys 30., Miavec Balázs 32., Dalos Máté 37. lett.

Ifiben Kovács Bertalan a hatodik helyen végzett. Az Európa-bajnok a cseh Marek Minár, Fehérvári Dániel 46., Péntek Mátys 47., Tugyi Levente 62. helyezést ért el.

Ötödik a serdülő lány, hatodik az ifi fiú váltónk

Az Ifjúsági Európa-bajnokságot záró váltóra a Vassviere-tónál került sor.

A serdülő lányoknál Csehország szűken verte Svájcot. A mieink Weiler Virág - Szuromi Luca - Viniczai Csenge állításban egyenletes teljesítményt nyújtottak, és egy nagyon szép ötödik helyet hoztak össze. Ifiben az oroszok hat másodperccel jöttek be a norvég váltó előtt; sajnos a magyar váltó (Kinde Vanda - Faggyas Réka - Varsányi Kinga) hibapontos lett.

A fiúknál serdülőben a lengyelek nyertek, a magyar váltó Peregi Dániel - Mészáros Mátys - Miavec Balázs felállításban a nyolcadik helyen végzett. 18-ban a svédek simán nyertek, a magyar váltó (Fehérvári Dániel - Kovács Bertalan - Tugyi Levente) szépen tartotta magát, sokáig a dobogó sem tűnt elérhetetlennek, végül a hatodik helyen értek célba.

FŐISKOLÁS VB

Az Alicante-ban rendezett Főiskolás VB-n Gyalog Zoltán vezetésével 9 magyar versenyző vett részt.

Valószínűleg a hét legkeményebb feladatán eshettek át a versenyzők az első napon, a normáltávú versenyen. Nagy szintkülönbségek, köves talaj jellemezték a terepet.

A nőknél a svájci Isabelle Feer a második ponttól a célig vezetve nyert A magyarok közül Gyurkó Fanni 17., Péley Dorottya 35., Zsigmond Száva 43., Zsigmond Vanda 51. helyen végzett.

A férfiaknál is svájci elsőség született Raffael Huber révén. A magyar fiúk közül csak Marci és Csabi vállalta a hosszútávot. A férfi pálya hihetetlenül keménynek bizonyult, így Csabi 63., Marci 71. helyen végzett.

Lenkei Zolt ötödik a sprinten!

A rövidtávú versenyen a férfiaknál a svájciak taroltak: Martin Hubmann avózott. az

előző napi első Raffael Huber lett a második, és Andreas Kyburz a harmadik. Lenkei Zolt nagyszerű futással megszerezte az ötödik helyet. Jól ment még Kerényi Máté is, aki a 13. helyen végzett. Kovács Ádám 28. és Mets Márton 47. helyezése pedig azt jelentette, hogy mindenki a százfős mezőny első felében végzett.

A nőknél Iveta Duchova törte meg a svájci sormintát, 51 másodperccel verte a teljes mezőnyt. Egyenletes teljesítményt nyújtottak a mieink: Péley Dorottya 17., Gyurkó Fanni 23., Zsigmond Száva 32., Zsigmond Vanda 54. helyezést ért el.

Lenkei Zolt ezüstérmes középtávon!

Az utolsó egyéni szám, a középtáv hozta a legjobb eredményt a magyar csapat számára: Lenkei Zolt a második helyen végzett! Martin Hubmann elsőségéhez nem férhetett kétség, de Zolt a normáltávon bronzérmes Adam Chromyt megelőzve a dobogó második fokára állhatott. Jól szerepelt még Kerényi Máté, aki a 15. helyen ért célba. Gösswein Csaba 57. lett, Kovács Ádám pedig feladta a versenyt.

A nőknél a svédek kettős győzelmet ünnepeleltek, Lilian Forsgren és Anna Forsberg révén. A magyarok közül Gyurkó Fanni 18., Péley Dorottya 32., Zsigmond Száva 33., Zsigmond Vanda 71. helyezést ért el.

Hetedik és nyolcadik helyen zártak váltóink

A nőknél a svédek sima győzelmet arattak a svájciak előtt. Gyurkó Fanni a 13. helyen hozta a váltót 5:02 hátránnyal, Péley Dorottya nagy futással (a második futók között a harmadik legjobb idővel) feljött a 7. helyre, Zsigmond Száva pedig megtartotta ezt a helyet.

A férfiaknál a svájciak második váltója nyerte a versenyt a svédek előtt. Kovács Ádám az 5. helyen érkezett 50 másodperc hátránnyal, Kerényi Máté a nyolcadikként jött 4:40 hátránnyal, és Lenkei Zolt szoros versenyben megtartotta ugyanezt a helyezést.

Az éremtáblázaton végül az abszolút kiemelkedő svájciak (5-4-1), a végére megtálosodó svédek (2-2-0) és a jól szereplő csehek (1-1-4) mögött a negyedik helyen végeztünk Lenkei Zolt ezüstérmével.

VISEGRÁDI ORSZÁGOK EDZŐTÁBORA A MECSEKBEN

Az immár évtizedes hagyományokkal rendelkező SZVSE – PVSZK nyári tábor idén nemzetközi rangot kapott.

A szegedi, pécsi, szekszárdi, székesfehérvári és zalaegerszegi fiatalok mellett a Szlovák Szövetség, a Závovresky Brno tájfutó klub és az Alsó Sziléziai Szövetség küldöttsége edzhetett együtt augusztus elején 5 napig a Mecsekben.

A mintegy 120 fős mezőny több különböző típusú feladatot kapott, melyek közül 3 „verseny” a régió tájfutóinak is érdekes kihívásokat nyújtott. Ez az 5 nap nagyon jó alkalmat nyújtott hagyományos edzések és speciális gyakorlatok megoldására.

A „bemelegítő” egy útvonalkövetéses feladat volt. A Vörös-hegy oldalában futó térkép-kigyó (sávos pálya) tette még a cseh válogatottak számára is komoly kihívássá az edzést.

A mecseki töbrösben a domborzatolvasás gyakorlása kiemelt feladat. Utak nélküli térképen még lényegesen nagyobb kihívás. Ezt mutatta be a 2. napi első edzés.

Szerda délután egy sprintváltó következett. Az eddig szinte ismeretlen versenytípus – egy új VB versenyszám – bemutatója korunk

elvárásainak hangulatát nyújtó, érdekes játékok voltak. A sprintváltó világ bajnoki programba kerülése tovább népszerűsítheti sportágunkat.

Csütörtökön egy hagyományos edzés váltástottunk, hosszú átmenetekkel Jozef Pollack „tollából”.

Délutánra Vinicz talált ki egy 12 körből álló rajtgyakorlatot a Szuadón. Összességében ez a nap volt az edzőtábor legintenzívebb és talán a leghatékonyabb edzésnapja is.

Péntek délelőtt POCSB gyakorlat következett Árpádtetőn. Az amúgy sem sokat gyakorolt versenyszámot kis angol nyelvleckevel egészítették ki a csapatvezetők, mert a 4 nemzet versenyzőiből alkotott vegyes csapatokban a kommunikáció okozott fokozott izgalmakat a résztvevőknek.

Aki az ebédet követő strandolástól sem fáradt el, vacsora után még egy éjszakai edzés is futhatott szintén a Szuadón.

Szombaton a „táborbajnoksággal” ért véget

táborunk, ahol már a taszári fiatalok is erősítették az amúgy is népes mezőnyt.

A programot színesítette, hogy a szervezés során 3 edzés tervezésére kértük fel a külföldi csapatok vezetőit, és így egy kis cseh – lengyel – szlovák ízt is kapott a tábor programja.

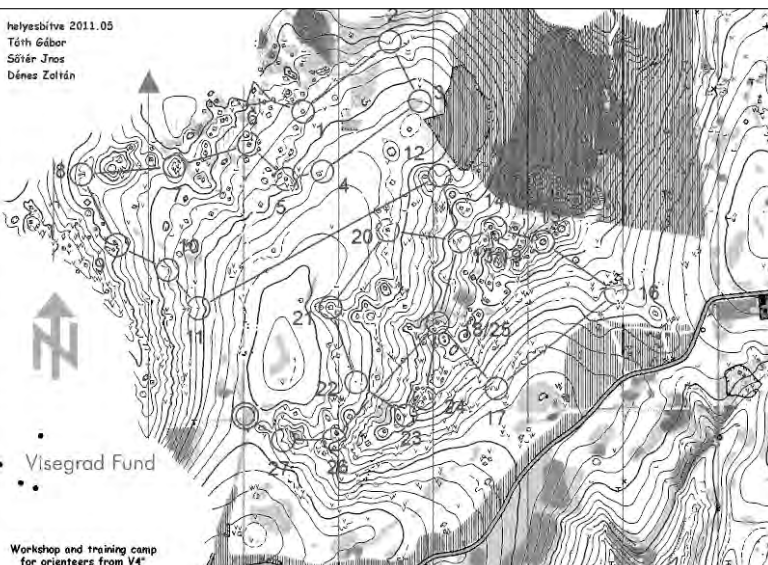
A kapcsolatok megtalálása után a több mint 1000 térképkiadványt előkészítése, a terepengedélyek megszerzése, a szállás, étkezés, utazás szervezése jelentette a tábor szervezés frontvonalát. Ezt a PVSZK edzői vállalták magukra ebben az évben.

A Nemzetközi Visegrádi Alap és az MTFSZ nyári utánpótlás tábor programjának támogatásával megvalósult edzőtáborban a hagyományos spártai körülményeket is sikerült kicsit oldani. Így az edzések mellett lehetőségünk nyílt kipróbálni a megújult Orfűi Aquapark csúszdarendszegét, együtt szurkolhattunk olimpikeurjainknak, étkezéseinkhez pedig a Muskáti vendéglő kemencés udvarának madáríjesztői álltak a sorfalat. Reméljük, a színes programnak lehet folytatása jövőre valamely partnerállamban, így fiataljaink külföldi edzéslehetőségét is segíteni tudnánk.

VP

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
31	56	56	32	39	43	42	44	45	46	47	48	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64

helyesbítve 2011. 05.
Tóth Gábor
Sóvár János
Démcs Zoltán

Workshop and training camp
for orienteers from V4*

multiNavigator.hu

terepföldrajz - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájoló 2012 6. szám 17

BALATON KUPA

Roy, Holluby Andor és én minden nyáron meglátogatjuk két jó barátunkat Révfülpön és idén módunk volt rá, hogy tájfutással is össze tudjuk kötni ezt a mindig élvezetes hétvégét. A Balaton Kupa három jó versenyt ígért, amiből a szombati kiemelt rangsoroló verseny volt és mivel nem sikerült váltótársakat találnunk a vasárnapi váltóhoz, meg kellett elégednünk két versenyyel és barátaink borospincéjével, mint a hétvége legfőbb attrakcióival.

Már jó korán elindultunk pénteken és útközben becserkészünk egy pár geoládát, majd úszunk egyet a Balatonban Fonyód-Bélatelep szabad strandján. Mivel táblákat nem láttunk és a koordináták sem voltak megadva az értesítőben, így Keszthelyen egy kicsit kavartunk, de végül megtaláltuk a versenyközpontot. A hőség akkor még mindig tombolt, így nem éppen túl lelkesen vártam a rajtot 1700 méteres sprint pályámhoz a Fodor utcai lakótelep egyik kis síkatorában. Egy kicsit csúszott is a rajt, de azt nem bántam, remélve, hogy minél később megyek ki, annál hűvösebb lesz. Ez reménytelennek bizonyult, de maga a pálya meg a térkép jó volt annyira, hogy élveztem a futást, még a gőzfürdőszerű városban is. Sajnos a célnál kiderült, hogy az egyik céldoboz kicsit furán méri az időt, de miután erre felhívtuk a rendezőség figyelmét, segítőkészen megoldották a problémát minden késedelem nélkül.

A szombati verseny általam teljesen ismeretlen terepen, Gyenesdiás fölött zajlott. Mivel a helyesbítők névsorában olyanok is voltak, akik 1983-ban dolgoztak, így rájöttem, hogy itt biztos volt verseny, amikor az 1983-as VB a környéken zajlott. Az idén lefolyt felújításban

és helyesbítésben a szokásos két Sötéren és Somlay Gáboron kívül Tóth Gábor és Palumbi Edit is közreműködött. Szerintem nagyon jó térképet készítettek, jól tudtam követni úgy a domborzatot, mint a fedettséget pályámon, és ahol hibáztam, kizárólag magamat hibáztathattam, nem a térképet.

Nem tudom, hogy 1983-ban milyen volt ez az erdő, de mostanra eléggé durva lett, sok volt benne a bozót, és sem a futhatóság, sem a láthatóság nem volt optimális sok helyen. Ha ehhez hozzáadjuk a szintet és a hőséget, akkor egy komoly kihívásnak néztünk mindannyian elébe. Gondolom sokan tudják, hogy én ritkán panaszkodom a terep nehézségei miatt, inkább a pályáim igénytelensége az, amitől tollat szoktam ragadni. Hát el kell ismernem, úgy a terep, mint a pályám alaposan megdolgoztatta úgy a szívemet, tudómat és izmaimat, mint a szürke állományt. Gratuláltam is a végén Oszinak, mint pályakitűzőnek, és javasoltam neki, hogy tartson egy továbbképzést arról, hogy hogyan kell jó pályát csinálni a senior nőknek. Persze ez nem volt a teljes sztori, mert barátaim között is találtam olyanokat, akik nem voltak messze annyira megelégedve pályájukkal, mint én. Én arra a következtetésre jutottam, miután megnéztem a panaszkodók térképeit, hogy azok, akiknek messzebbre mentek a pályái, mint nekem, azok egy olyan részben is futottak, ahol tényleg voltak unalmas átmenetek az erdővágásokon, így csökkentve a tájékozódási kihívást. Én viszont nagyon örültem, hogy ezúttal pont fordítva volt a szokásostól, éppen azért volt ilyen jó a pályám, mert a legtechnikásabb rész viszonylag közel volt a rajt/célhoz. És persze azért is, mert Osi nagyszerűen tudta kihasználni a terep adta lehetőségeket. Férdesen

megemlíteni, hogy nem a versenyközpontban volt a cél. Ez egy nagyon jó módja annak, hogy vagy kikerüljünk a terep rosszabb részeit, vagy mint gyanítom ezen a versenyen is, meghagyjunk részeket a következő napra. Remélem a jövőben más pályakitűzők is használni fogják ezt a taktikát, ha a terep jellemzői vagy a terephasznalat szükségletei lehetővé/szükségessé teszik.

Hogy összefoglaljam benyomásaimat: nekem nagyon tetszett a verseny. Volt egy pár szervezési probléma, de azt mindig gyorsan és pozitív hozzáállással megoldották. A térképek és pályák (zöme!) jó volt és a szombati verseny teljesen megfelelt (szerintem) egy kiemelt verseny elvárásainak. Persze lehet, hogy nem mindenki ért ezzel egyet, hiszen egy kiemelt versenynél sokan elvárják az egyéb flancot és körítést, ami itt nem feltétlenül volt meg. De a kiemelt versenyeknek leginkább a térkép és pályakitűzés nivójáról kell hogy szóljanak, és az szerintem megvolt.

A levlistán Solyom panaszkodott arról, hogy a magyar elit hiányzott erről a versenyről, de hát arról szegények nem tehetek, hogy nagyban ütközött úgy a junior, mint a felnőtt VB-vel, sőt a Főiskolás VB-vel is. Jövőre majd úgy kell időzíteni, hogy a válogatott is jöhessen. Ami engem illet, én valószínűleg ott leszek.

Grant I.

BOLD OG SZÜLINAPOT, KISDÜDÜ!

I den nyáron töltötte be 60. életévét Hegedüs Zoltán, sokak szerint Kisdüdü vagy egyszerűen Ddú. Élete háromnegyed részének meghatározó eleme volt eddig a tájfutás. Köszöntsük azzal, hogy összefoglaljuk eddigi sikereit, eredményeit! Ddú 1966-ban indult először tájfutóversenyen az akkori November 7. emlékversenyen Hegedüs Ábelnek köszönhetően. A verseny után nem volt menekvés, azonnal sportunk rabja és minden tekintetben tájfutó lett: a tájfutást űzi, rendezi, szervezi, tanítja, formálja, építi, népszerűsíti.

Családja igazi tájfutó család volt, amíg gyerekei ki nem röpültek; Klári és András is a mai napig nagy természetjárók és természetbarátok. OSC-s egyesületi tagként a Semmelweis Ignác emlékversenyt rendezte évek óta, emellett számos verseny ellenőrző bírója szokott lenni (nemzetközi minősítéssel is rendelkezik).

A villámtájfutást, mint olyat kitálalta, bevezette, az volt a mostani rövidtávú versenyek elődje.

A 2000-es év elején belekezdett egy építőmunkába, ami szinte az egész évtizeden át húzódott: önbizalmat adott az akkori ifi és junior gárdának, elhitette velük, hogy ők is labdába rúghatnak a nemzetközi mezőnyben. Felismerte, hogy külföldre kell járni versenyezni, hogy az ember élesben tudjon fejlődni.

Szövetségi kapitányként több érem is kötődik a nevéhez ifi EB-ről, junior VB-ről és főiskolás VB-ről is. Felnőtt szövetségi kapitányként ő készítette fel a magyar válogatottat a hazai világ bajnokságra, amely előtt 2008-ban mindkét csapat 10. helyezett lett váltóban, majd 2009-ben Miskolcon a fiúk az ötödik helyen zártak (Johansson balesete nélkül is 9. helyezettek lettek volna).

A fentiekből úgy tűnhet, hogy már szinte mindent kipróbált és megvalósított, amit a tájfutással kapcsolatban elképzelt, ez azonban nincs így. Természetéből fakadóan egy örökmozgó, aki folyamatosan új dolgokon töri a fejét. Segíteni szeretne másokon saját maguk megtalálásában a sporton keresztül, át szeretné adni sokéves tapasztalatát, hogy akinek igénye van rá, a tájfutás és a sporton keresztül javíthasson az életminőségén. Érdeklik az új és más edzés módszerek, folyamatosan kísérletezik ezekkel.

Ha van valami, ami a világon sosem fog el, az Ddú lelkesedése. Isten éltesse, Ddú!

Így nyilatkozik róla két volt tanítványa:

Makrai Éva: Fura, mert egész tájfutó múltam alatt a „főnököm” volt: először ifi szövkap., aztán junior szövkap., végül 20 éves koromban felnőtt szövkap. lett. Emellett személyes edzőm is volt sok éven át. Folyamatosan súlykolta belém a terepfutás és a longjogg-ok fontosságát, amiért utólag nagyon hálás vagyok. Emlékszem, amikor minden egyes alapozás elején leültünk egy üres A4-es papírral az íróasztalhoz, és órákon át terveztük a téli heteket – ő srófolta föl a kilométereket, én alkudoztam lefelé, aztán a végén csak megállapodtunk. Ha mostanában bárki megkér, hogy segítsék az edzés-tervezésben, az ő módszereit is szoktam javasolni. A legfontosabb, amit tőle tanultam az a hármas szabály, hogy 1) oda kell 2) menni, 3) ahol a pont van. Azóta ez a családunk szállóigéje, ha tájfutásról van szó.

Sprok Bence: Alapvetően örülök, hogy 1995-től 2002-ig ő volt az edzőm, hiszen nagyon sokat tanultam tőle. Az, hogy odáig jutottam, ameddig (mj.: junior VB 4. és 6. hely), az nagyrészt neki köszönhető. Az, hogy nem jutottam tovább, az már nekem. Lelkiismeretes és önzetlen embernek tartom, akinek csak a tájfutás lebeg a szeme előtt. A fiatalágomból adódó egy-egy kilengésem az absztinenciájából fakadóan nem nézte jó szemmel, emellett végig jól kijöttünk egymással.

Kiemelkedő sportsikerei és egyéb érdemei

- 1973-1978 között egyszeres VOB, háromszoros OCSB bajnok az OSC csapatával
- 1974 – felnőtt világ bajnokság (Dánia): normáltáv 43. hely, váltó 6. hely
- 2011 – senior világ bajnokság (Magyarország): normáltáv 6. hely
- Többszörös ifjúsági és senior magyar bajnok
- 2009 – az MTF Sz kitüntette Ripszám Henrik emlékéremmel a magyar tájfutó válogatott négy éven át tartó, sikeres eredményeket hozó és egy még sikeresebb jövő lehetőségét megalapozó irányításáért.
- Nemzetközi ellenőrzőbíró
- Térképhelyesbítő (több, mint 30 térkép)
- Ifjúsági, majd junior és felnőtt szövetségi kapitány

multiNavigator.hu
terepjárás - outdoor - navigáció

EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!

Tájélok 2012 6. szám 19

H Í R E K

PÁLYÁZAT

Az MTFSZ Naptárbizottsága pályázatot ír ki a 2014. évi OB-k, Diákolimpia, kiemelt és WRE versenyek, valamint a 2015. évi Hungária kupa rendezésére.

A jelentkezési lapok megtalálhatók az mtfshu portálon a dokumentumok között.

A beadási határidő: 2014-es OB-k, Diákolimpia: 2012. október 31. (elbírálás november 15-ig)

2014-es kiemelt és WRE versenyek: 2012. november 30. (elbírálás december 15-ig)

2015-ös Hungária kupa: 2012. október 31. (elbírálás november 15-ig)

A pályázatokat a peter@veszcart.hu email címre kell küldeni.

Molnár Péter Naptárbizottság

FIX PONTOS EDZŐPÁLYÁK

Múlt számunkban ismertetett fix pontos edzőpálya után most egy másik ilyen edzéslehetőségre hívjuk fel a figyelmet: Normafa környékén található a Szabon János által létesített edzőpálya, amely havonta változik. Térképe letölthető az Internetről (<http://tajekozodas.hu/hun/terkepek.htm>), vagy ingyenesen felvehető a Normafa síházban. A fix pontos edzőpályákról következő számunkban hosszabb cikket közlünk Török Imre tollából.

ELHUNYT AZ „ÖREG”

Dr. Horváth Loránd (1933-2012) hétszeres magyar bajnok, a hazai tájékoztatói versenyzés IOF korszak előtti

1960. A II. prágai Spartakiád nemzetközi tájékoztatói versenyén a Maác –Horváth (9) kettős a második helyet szerezte meg a svéd válogatott mögött

legnagyobb alakja, országos versenybíró, a MAFC aranykorának meghatározó személyisége, akit már harmincéves kora előtt az "Öreg" névvel tiszteltek, hosszú betegség után június 28-án eltávozott. Életéről és sportpályafutásáról a Tájékoztató 2008/9 számában jelent meg részletes beszámoló.

ELHUNYT MEDOVÁRSZKY LÁSZLÓ

Életének 94. évében elhunyt a legidősebb magyar versenyengedélyes tájfutó, a PVSK versenyzője, Medovárszky László.

A FORDULAT ÉVÉNEK TÉRKÉPEI A LAZARUSON

A hazai tájékoztató korszakos mérőföldkövének számító 1963-as évből került elő egy korabeli térképektől duzzadó szövetségi dosszié. Az eddig lappangó térképgyűjtemény értékes adatokkal és más darabokkal kiegészítve, egy korfestő tanulmánnyal együtt már hozzáférhető a <http://lazarus.elte.hu/tajfutas/naptar63/1963.htm> címen.

SZLOVÁK-MAGYAR SZENIOR TALÁLKOZÓ

A találkozó 2012-es második fordulója a Szlovák Karszt Kupán került lebonyolításra július 14-én Jahodná központtal. Az összecsapás 42:30 arányban magyar győzelemmel végződött.

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenyfajták: ht, nt, r-nt, kt, rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Szeptember**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

VERSENYNAPTÁR (szeptember 13-tól)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek), valamint a megyei szövetségek honlapjai.

09. 15. (szo) Pusztamérgek Kupa /rR, nt./ SI R: PUS Nh.: 09. 06.(beérk.) C: szerencsi.jusztina@gmail.com, vagy Szerencsiné Csamangó Jusztina 6785 Pusztamérgek, Felszabadulás u. 80/b. Terep: Mérgesi erdő (VK megközelítése: az Üllés-Pusztamérgek műút 4-es km-kőnél bója és szalagozás jelzi a letérést; a Ruzsa felől jövőek Pusztamérgeken forduljanak Üllés felé, a falu végén érik el a bójával jelzett letérést). „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BBr 40B 50B, 60B, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). (Helyszíni nevezés csak az üres helyekre, pótdíjjal). Megj.: Idén is lesz Pusztamérgesi Kakaspörkölt Fesztivál (e: pusztamerges@tourinform.hu) !
09. 15. (szo) Somogy megyei Nyílt Kt. Bajn. /rR/ SI R: THS Nh.: 09.10. C: nevezes@smfisz.hu. H: Kaposvár, VK: Gombási parkerdő. „0”-idő: 10.00. Nd.: 500Ft. K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 14-18C 21B 35 45 55, F60 +Nyílt egyéni, Nyílt csapat. Megj.: A verseny része a „Somogy Megyei Összetett Diák Tájfutó Kupa 2012” sorozatnak.
09. 16. (v) Zala és Somogy megyei Nt. Bajnokság /rR/ SI R: ZTC
- 09.19. (sze) 3SZ Virág völgyben /-/ tájfutó edzőverseny, mellette nyílt svéd-pályás edzés. R:KOS (Szabon János) Hsz. SI (kölsönözhető, 100 Ft + ig.) T: Gyermekvasút Virág völgy állomása, 600 m a Normafa parkolótól. 0-idő 15 óra, jelentkezés 18:15-ig. Nd 500 Ft (NyKezdő 300 Ft). Pályák: 3000/ 75 (9 e.p.), 4000/100 (11 e.p.), 5000/125 (14 e.p.) (Virág völgy 1:10000/5 m. K735A, 2012-ben felülvizsgált); valamint NyKezdő (700 m) továbbá Ny (2100 m) és Ny (2650 m) utóbbiak gyakorló svédpályák. A tájfutó pályák első- és utolsó 2-2 átmenete (a távok 80-150 m közöttiek) is svéd technikát igényel...
09. 22. (szo) Nyíregyháza Nt. Bajnoksága /rR, nt./ SI R: NYVSC Nh.: 09. 17.(beérk.). C: nevezés: iroda@nyvsc-tajfutas.hu Nd: 800Ft. H: Leveleki erdő, „0”-idő: 10.00. K: FN: 12CD 14B,16B,18B,15-18C,21B,35,45, F:55 +Nyílt. I: www.nyvsc-tajfutas.hu
09. 21-22. (p-szo) Békakonty Kupa /rR/ SI R: GOC Nh.: 09.19. C: gocsejktfe@gmail.com (I: Mézes Tibor Súlyom, 20/472-0056). H: p: Tekenye, szo: Zalaszentgrót. „0”-idők: p: 17.00, szo: 10.00 és 13.00. Nd.: 2100Ft/3futam (FN-18, nyílt: 1500Ft), ill. 800Ft/futam (600Ft/futam). Nh. után pótdíj. K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 21B 15-18C 35 50 60 +Nyílt. Megj.: 23-án (vasárnap) szőlőhegyi futó- és hegyi kerékpárverseny.
09. 22-23. (szo-v) **Kalocsa Kupa** /szo: kt., koR, 2v: nt., oR/ SI R: KAL Nh.: 09. 07. C: MTFISZ/ENTRY vagy deneszoli@t-online.hu. H: Izsák térsége. „0”-idő: szo: 10.00, ill. 15.00(váltó), v: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21EBBrC 35 40 45 50 55 60 65, F: 70 75 80, + NyT, NyK Váltó(3 fős): FN: 14 18 21, Mix-technikás, Mix-könnyű. Nd.: 1900Ft/nap (FN10-14, 60- és Nyílt: 1300Ft/nap), váltó: 3600Ft/váltó. Késői nevezés 200Ft, helyszíni nevezés 500Ft pótdíjjal (kivéve: nyílt!). Szállítás: tornateremben s.f. 800Ft/fő. Szállítás (Izsák – VK között, előzetes egyeztetés szerint) megoldható.
- 09.23. (v) Kissvábhegyi edzőverseny /-/ SI R: KST, Hsz. I: Hegedűs Béla (t: 30-233-5256) T: Bp. XII. Trencsényi u. – Pethényi u. sarok, játszótér (A Széll Kálmán tértől a 21/a busszal a Pethényi úti megállóig!). Jelentkezés 9.30 - 15.00. Nevezési díj: 1. pálya: 500Ft, 2. pálya: 200Ft, 3. pálya: 100. Térkép: Kissvábhegy. Pályák(előzetesen): A(hosszú): 4km, 15-18 pont, B(rövid): 2km, 10-12 pont, C(ablakok!) 3km, 10-15 pont, D(kezdő, babakocsis,...): 1,5km. Megj.:További hasonló őszi edzőversenyek szept. 30-án, okt. 7-én. 28-án és nov. 11-én.

VERSENYNAPTÁR

- 09.26. (sze) Kaszáspók edzőverseny (3Sz) /-/ SI R: OSC (Hegedűs Zoltán), Hsz. nev. VK: Szentedrei (5) HÉV Aquincumi megállójánál. „0” idő 15 óra, Bontás 19 ó-tól. Nevezési díj: 500 Ft, Pályák: Keresztes pók: 2 km, Kaszáspók: 3.5 km, Madárpók: 5 km Nevezés szept 24-ig (e-mail: z.hegedus52@gmail.com) vagy a helyszínen.
09. 28. (p) Zselic Kupa /rR/ SI R: THS H: Taszár. A naptárban eredetileg szept. 30-ára tervezett versenyről I: smtfsz.hu.
09. 29. (szo) Hajdú-Bihar megyei Nyílt Nt. bajnokság /rR/ SI R: HBM-D. Nh.: 09. 24.(beérk.).
C: www.hbdtbtsz.extra.hu honlapon vagy e: toltelek@freemail.hu. H: Debrecen erdősz puszták, „0”-idő: 10.00, K: FN: 12C, 12 szal. 14 16 15-18C 21 35 45 55 65 +Nyílt. Nd.: 800Ft
09. 29. (szo) MOM Kupa /rR, kt./ SI R: MOM Nh.: 09. 23. C: nevezes@mom-o.hu, vagy Borosznoki László 1126 Bp., Hollósy S. u. 20. Nd: 800Ft/fő nyílt: 600Ft). H: Csillebérce Ifj. és Szabadidő kp., „0”-idő: 10.00. K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 20A 21ABr 35 40 45 50 55 60 65, F: 70, +Nyílt. Gy. I: <http://www.mom-o.hu>.
09. 29. (szo) Veszprém megyei Nt. Bajn. /rR/ SI R: VHS Nh.: 09. 26(20 óráig). C: ovarynagy@gmail.com. H: Súly. „0”-idő: 10.00. K: FN: 10 12 14 16 18 21 35 40 45 50 55 60 65, F: 70 75 80, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10: ingyenes, FN12-18: 500Ft). Versenyértesítő, pályaadatok 09.23-tól a verseny honlapján (<https://sites.google.com/site/vhsveszprem>).
09. 29-30. (szo-v) Rimóczi ev. /rR, szo: nt., v: kt./ SI R: SZU Nh.: 09. 24.(beérk.)
C: fraseh@freemail.hu, vagy Blum Henriette 6724 Szeged, Föltámadás u. 19. H: Ópusztaszer VK: Sövényházi-erdő, Erdészház. „0”-idők: szo: 13.00, v: 9.30. K: FN: 10D 12DK 12C 14B 16B 18B 21BBR 35 40 50 60, F70, +Nyílt. Nd.: 800Ft/nap (FN10-14, nyílt: 600Ft/nap). (Helyszíni nevezés csak az üres helyekre, 300Ft pótdíjjal). I(szept. 19-e után): www.bokorugrok.sport.hu.
09. 29-30. (szo-v) Meteor Kupa /rR, nt./ SI R: PVM Nh.: 09. 25.(beérk.)
C: ENTRY, vagy ambrus.sandor@t-online.hu. VK: Orfű, Rácz-tanya. „0”-idő: 10.30(mindkét nap). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 45, 55, F: 65, + Nyílt. Nd.: 800Ft/fő/nap, mindkét napra: 1200Ft..
09. 30. (v) Heves-Jász-Nógrád megyei Nt. Bajn. /rR/ SI R: GYO Nh.: 09.21. H: Károlytáró térsége. K: F/N 10D, 12C,D, 14B, 15-18C, 16B, 18B, 20B, 21B,Br F/N 35B, 45B, 55B, F65B Nyílt Kezdő, Nyílt Technikás Nevezés: E-mail: nevezes@gytk.hu Nd: F/N -14, Nyílt - 600 Ft/fő Egyéb kategóriákban - 800 Ft/fő „0” idő: 11 óra.
09. 30. (v) Edzőverseny /-/ SI R: KST, Hsz. H: Kőbánya, Csősztorony. Jelentkezés 9.30 - 15.00. Nevezési díj: 1. pálya: 500Ft, 2. pálya: 200Ft, 3. pálya: 100. Háromféle pálya változatos hosszakkal. Gyerek, családi, kezdő! I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
10. 03. (sze) Kőrösi Kupa sprintverseny (3Sz) /rR, rt./ SI R: KST Hsz.
H: Kőbánya-Városházpont (bővebb információ a BTFISZ-honlapon megjelenő értesítőben). K: FN: 12 14 18 21 40, 50, 60, 70 +Nyílt. Nd: 600Ft, fiataloknak és időseknek 500Ft. Rajt 15.00 és 17.30 között.
10. 06. (szo) Szabocs-Szatmár-Bereg megyei Nt. Bajn. /rR, nt./ SI R: Megyei TFSZ
10. 06. (szo) Baranya megyei Csapatbajnokság /rR, nt./ SI R: PVS Nh.: 10. 02.(beérk.) C: vonyop@internet.hu. H: Pécs, Éger-völgy. „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 50, + Nyílt. Nd.: 1000Ft/2fős csapat, (egyéni: 500Ft). Megi.: VK pontos helye, ill. pályaadatok a versenyértesítőben.
10. 06-07. (szo-v) Egyetemi és Főiskolai Bajn., Sopron Kupa, /oR/ SI R: SMA Nh.: 09. 24
C: ENTRY, vagy sopronitajfutas@gmail.com, vagy Rétfalvi Lajos 9422 Harka, Gyopár u. 28. VK: Sopron. Program: szo: 12 órától: MEFOB váltó, 14 órától: Sopron Kupa (kt.), v: 9 órától: MEFOB és Sopron Kupa (nt.). K (MEFOB): FN: 21E és B (csapatverseny: 3 fő), váltó (3 fős) Nd.: 1200Ft/fő/nap. I: http://sopronitajfutas.hu/2012/MEFOB-Sopron_2012/index.html
10. 07. (v) Zala megyei Rt. Bajnokság és Galambos Péter ev. /rR/ SI R: ZTC
10. 07. (v) Nyírségi Ősz /rR, kt./ SI R: HBS Nh.: 10. 03.(beérk.) C: <http://www.honved-bottyan-se.hu> weboldalon. Nd: 800Ft. H: Nyíregyháza térsége. „0”-idő: 10.00. K: FN: 12CD 14B 15-18C 16B 18B 21B 35 45 55, Nyílt. I: a honlapon (VK helyszíne), e: kovacsoci78@vipmail.hu, vagy t: 20-4920031.
10. 07. (v) Igaz Béla ev. /rR, nt./ SI R: PVS Nh.: 10. 02.(beérk.) C: vonyop@internet.hu. VK: Pécs – Lórói út. „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 45, N: 50, F: 55 65, + Nyílt. Nd.: 500Ft/fő. Megi.:
10. 07. (v) Edzőverseny /-/ SI R: KST. Hsz. I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)

10. 10. (sze) 3SZ-verseny /rR, rt./ SI R: MOM
10. 13-14. (szo-v) **NYÍLT NORMÁLTÁVÚ ORSZÁGOS BAJNOKSÁG** /oR, koR./ SI, R: PVM C: MTF SZ/ENTRY, vagy ambrus.sandor@t-online.hu. Nh: 09. 16.(beérk.). H: Szarvaskút térsége (Nyugat-Mecsek). Nd: 2300Ft/nap, nyílt kategóriák: 1400Ft/fő/nap. „0”-idők: 11.00(13-án, selejtező), 9.00(14-én, döntő). K: FN: 14 16 18 20 21 35 40 45 50 F: 55 60 65+ csak döntős kategóriák: N 55 60 65 70, F: 70 75 80 85. Nem OB-s kategóriák: F/N 21Br, NyK, NyT és gyerekverseny. Szállás kérhető (kollégiumban 2200Ft/fő/éj + 400Ft IFA/fő/éj, + max. 20 fő részére tornateremben s.f. 1200Ft/fő/éj áron). Szállítás nincs tervezve, de e-mailben kérhető. I: a verseny honlapján. Versenyértésítőt csak külön kérésre postáz a rendezőség (600Ft). Megj.: A versenyre jó felkészülési lehetőség a szept. 29-30-i Meteor Kupa (Nh.: szept. 25!).
10. 17. (sze) Postáska parkverseny (3SZ) /-/ SI R: PSE Hsz. T: 12 óra 30-tól a VK-ban (Városliget, a Milleniumi Földalatti Vasút (M1) Széchenyi fürdő megállójától 250 m-re DK-i irányban, a Sörsátorral szemben). „0”-idő: 13.00. Utolsó indulás kb. 17 óra. Benyomtatott pályák: Hosszú - 5000 m, Közepes - 4000 m, Rövid - 3000 m. Nd.: 400Ft, diákoknak 200Ft. I: Nemesházi László (t: +36-20-934-4232).
10. 20-21 (szo-v) **NYÍLT OCSB, NYÍLT EGYESÜLETI VÁLTÓ OB** /oR/ SI R: VTC Nh.: 09. 30.(beérk.) Program: 20-án (szo) 12.00- : Nyílt OCSB, 21-én (v) 10.00-: Nyílt Egyesületi Váltó OB, C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: andrea@veszcart.hu. Nd: 2200Ft/fő. H: Kab-hegy /Bakony hg./, VK: Kab-hegyi erdőszház. K: 22-én: FN: 14 16 18 20 21 105 125, 145 165, F: 185 205 (mind 3 fős, kivétel: F21/4 fős/), 23-án: Női(5), Férfi(5), N120(3), N150(3), F170(4), F230(4). Szállás (kollégiumban 2500Ft/fő/éj, tornateremben s.f. 800Ft/fő/éj) kérhető. Szállítás: igény esetén Zsófiapuszta és a Cél között 1000Ft/fő/fuvar áron. I: :www.veszpremitajfutoclub.hu/ocsbevob2012.
10. 22. (h) Vásárhely Kupa /rR, -/ SI R: HTC
10. 24. (sze) Parkverseny (3SZ), /-/ SI R: HSP
10. 27-28. (szo-v) **Eger Nagydíj** /1.n.:oR,rt-2 futam., 2. n.:oR,nt./ SI R: ESP Nh.: 10.10.(beérk.) C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: egrispartacus@atw.hu, vagy Fekete Zoltán 3395 Demjén, Széchenyi u. 47. Nd: 3600Ft/3futam, Nh. után: 10.27-ig 1800, a helyszínen 2600Ft pótdíj nyílt: 2400Ft. Nevezni 1 napra is lehet. Terep: Eger és Felsőtárkány, „0”-idők: 10 és 14.30(szo), 10.00(v). K: FN: 10D(szt), 10DK(kísérővel), 12C 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65 70 75 80, +NyK, NyT, Gy. Szállás tornateremben s.f. 800Ft/fő/éj. I: www.egrispartacus.atw.hu.
10. 27-28. (szo-v) Thermal Kupa /rR, SI R: KTT
10. 28. (v) Edzőverseny /-/ SI R: KST, Hsz. I:btfsz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
10. 31. (sze) Sirály Kupa parkverseny (3SZ) SI R: SIR H: József Attila ltp. VK: Sportpályánál: Jelentkezés 14 - 17 óra között. Nevezési díj: 500Ft. Pályák: hosszú kb.5-6 km, közepes 3-4 km, rövid 2-3 km erdei részekkel, gyerek pálya , illetve memória pálya. I: btfsz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
11. 01-02. (cs-p) **Szentendre Kupa** /oR, r-nt./ SI R: HSE
11. 03-04. (szo-v) **Őszi Spartacus Kupa** /oR, nt./ SI R: SPA Nh.: 10.26.(beérk.) C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: tabanispartacus@gmail.com, vagy Tabáni Spartacus SKE, 1013 Budapest, Attila út 2. Nd: 4000Ft/2nap, (FN-14, F70-, N65: 2200Ft). Nevezni 1 napra is lehet: 2200Ft/nap (1200Ft/nap). Módosítás, ill. Nh. utáni nevezés 1000Ft pótdíjjal. Nyílt: 2200Ft/2nap (1200Ft/nap). Gyermekeverseny: ingyenes. H: Pusztavám -Szépvízér (Vértesszőlő), „0”-idők: 10.00(szo), 9.00(v). K: FN: 10D(szt), 12C 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 60 65, F: 35Br 70 75, + NyT(OA), NyK(OB), Gy. Szállás (tornateremben /Pusztavám, ált. isk./, s.f. 700Ft/fő/éj, vagy kollégiumban /Oroszlány/ 2300 Ft/fő/éj áron) rendelhető. Megj.: Egyes kategóriák a rendező szakosztály elhunyt versenyzőinek emlékére emlékfutamok (F21A: Balogh Tamás, F35A: Tarjáni Tibor, F60: Csurgó Mihály, F65: Peiker György, F70: Óhegyi Albin, N16: Szentpétery Ákos emlékfutam), az F14B és N14B futamok: Gránás Kupa. I: www.tabanispartacus.hu.

Kérés a rendezőkhöz: A következő számok lapzártái: 2012/7.: október 02 (megjelenik az ONEB-re), 2012/8.: november 02.

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (10)

Nem vagyok ideges...

Nepál után most Bangladesh következik, ismét egy népes, zsúfolt, szegény, de mégis érdekes, izgalmas ázsiai ország. Árpi és Zita a konkrét érdekességek mellett sokat írnak az utazással kapcsolatos általános észleléseikről, vívódásaikról. Gördülő záró-dokumentumon a sok élmény befogadása mellett számtalan kultúrát ismernek meg, és próbálnak megszokni. Nehezen tolerálják az intim zónájukat figyelmen kívül hagyó ázsiai szokásokat. Élvezik az „UFO” kerékpár előnyeit és szenvednek az általa keltett feltűnéstől. Zöld gondolatokat szeretnének átadni a nálunk sokkal zöldebben élő helyi embereknek. Igyekeznek meggyőzni a nyugati turistákat nyugati kultúrával kiszolgálókat arról, hogy milyen rosszat tesznek azzal, hogy otthoni kényelmet próbálnak teremteni számukra. A feszültséget kiírják magukból, de ennek köszönhetően már komoly vitaforum alakult ki a toleranciáról és a fenntartathatóságról honlapjukon. Most ezekből a „lelkizésekből” szemezgetek kicsit a <http://360fokbringa.hu/hu/hu>ról:

„Csak mert sok (számunkra frusztráló) impulzus ér minket útközben, ez nem jelenti azt, hogy mindig, minden esetben negatívan reagálunk. Mivel mindig igyekszünk megtanulni bizonyos szavakat-mondatokat az adott nyelven (lásd a kis utazó szótárakat), így ezek a kért-kéretlen találkozások a helyiakkal gügyögős-mutogató beszélgetéssel telnek, melynek kölcsönös mosoly és e-mail cím csere a vége. A sok-sok miniket érő impulzusról amúgy nem tudok különösebbet mondani... mozgó cirкус vagyunk. Szeretném, ha mindenki megtapasztalhatná, hogy röhögve, ujjal mutogassanak rá, percenként megkérdézzék tőle, ki fia-borja, folyamatosan „agyatlanul” bámuljanak rá, bármire, amit csinál. Nem panaszkodom, csak mesélek...”

A példakép Körösi Csoma Sándor sírjánál

„Teljesen konszolidáltan, a helyi szokásokhoz híven öltözködöm, még a biciklin is! Nem hordunk biciklis ruhát (főleg én nem), nem csak mert nem praktikus a műanyag ruházat a forró melegben, hanem mert nem is illendő. Bő, hosszú-szárú nadrágban és pólóban tekerek, sálát teríték a mellkasomra, amikor nem biciklizem. Nem ugyanazokat a ruhaneműket hordom, mint a helyiek, de ugyanannyit és ugyanúgy takarok magamból. De (és itt az a bizonyos „de”) a kerékpáron fekvő képtelenség a mellem vonalát elfedni – ezen még a sál sem segít. Tehát, nem elég, hogy fehér vagyok, hogy nő vagyok, hogy nő vagyok, aki fehér, hogy fehér nő vagyok, aki biciklizik – bizony, van mit nézni rajtam a biciklimen kívül is.”

„Sokáig nagyon bántott, hogy az adott körülmények milyen mérget és frusztrációt ki tudnak hozni belőlem. Nem ütünk-verünk minden embert, aki kamerát mert emelni ránk. Az esetek 80%-ban ignorálás a válasz – hisz egyértelmű, „megnevelni” nem tudom, nem is akarom... De el szoktunk beszélgetni az útszéli lesifotósokkal is. szépen elmesél-

jük neki, hogy ne fotózzon és hogy miért nem. Elvárnám a hasonló bánásmódot, amellyel a feleségét-lánytestvérét illetné. A fotózó emberektől meg szoktam kérdezni, mit szólna, ha a feleségével csinálna más ugyanezt. Nagyon érdekes látni az eltorzult arcukat, ahogy végigfut rajta a gondolat: „hu bazzé, erre nem is gondoltam” – majd felajánlják, hogy kitorölik a képet.”

„Nyilvánvaló, hogy mi jöttünk ide, ezeknek az embereknek a földjére. Természetes, hogy tűrök. Természetes, hogy nyitott vagyok rájuk. Ezt teszem, több mint egy éve. Néhány félig-meddig sikeres megoldásunk már volt erre. Elsősorban az ignorálás... Egy másik megoldás volt, hogy zenét hallgattunk, örült hangerőn. Ez nem tett jót sem a fülemnek, sem a forgalomban való éberségemnek, de igazán frissítő volt megtapasztalni azt a lebegő érzést, mintha lelassított filmként láttam volna a külvilágot, amelyben minden, korábban idegítő ember, aki eléim ugrott, motorral elem vágott, már csak artikulálatlanul mond valamit, hadonászva kezeivel – oly komikus lett az egész, hogy csak mosolyogni tudtam raituk.”

„Nem arról szól ez itt, hogy idejöttünk szórakázni két hétre, de majd otthon kipihenem magam. Nekem most ez az otthonom. Nincsenek velem a barátaim, családom, nem tudok nyugodtan pihenni, egy jót enni, az idejét sem tudom, mikor nevettem utoljára szívből. Nem panaszkodom, csak mesélek! Folytonos az alkalmazkodás. Nem úgy megy, hogy „miért nem bírom ki napi párszor”. Inkább úgy mondanám: „Nahát, hogy kibírod már több mint egy éve! De remélem azt is érzitek vagy tudjátok, hogy csak mert panaszkodunk és mert nem minden nap könnyű, nincs bennünk megbánás. Az út, világlátás, világlátás mindennel együtt fantasztikus! Csodálatos emberekkel találkozunk, és gyönyörű élményeink vannak.”

„Ez ellen mi nem tudunk hová menekülni, csak este, a nap végén a hotelszobába, ha bezárjuk magunkat, de ez megint csak olyan, hogy közben azt érezzük, hogy nincs ez így jól, hisz nem azért jöttem ide, hogy egy szobában ücsörögjek, de mégis, semmi kedvem kimenni újra a cirkuszbá, ami amúgy is túl nagy alaptól az utcán, de körülöttünk még inkább. De nem csak a szobába zárkózás az egyetlen alternatívája a bringázásnak, le is lehet tenni a biciklit, soha nem állítottuk,

hogy minden métert bringázni fogunk az úton, tehát ezzel nincs is baj.”

„Most erősen gondolkodunk, hogy a Bangkokból induló Laos-Vietnam-Kambodzsai csillagtúrát bringával vagy hátizsákkal csináljuk majd. Mindkettőnek megvannak az előnyei és a hátrányai, hisz hátizsákkal ezen nehézségek nincsenek, főleg nem olyan országok olyan területein, ahová a busz/vonat/hajó elvisz más turistákat is, és nem mi leszünk az első fehér ember a vidéki helyiek nagytöbbségének. Ugyanakkor emiatt talán ők sem fognak olyan befogadóan kezelni, talán már nem csak ártatlan, tiszta érdeklődéssel közelítenek felénk majd, hanem esetleg a pénztárcánkban lévő pénzre figyelnek inkább, ahogy az Indiában és néhány helyen Nepálban megfigyelhettünk. Bringa nélkül nem lesz annyi felejtethetetlen találkozás és családnál maradás éjszakára, mert a „holdjáró” nem csak közlekedő, hanem bizony nagyszerű kapcsolatteremtő eszköz is, és ennek természetesen élvezzük a jó oldalát is, tagadhatatlanul.”

„Egyik reggel sem úgy kelünk fel, hogy ma mogorvák leszünk, sőt, épp ellenkezőleg, én megfogadom magamban mindig, hogy nem vesztetem el a türelmem.

Ez általában sikerül, de van, hogy nem és ezt később persze megbánom, de akkor már nem tudok mit tenni ellene. Tegnap délután azon találtam magam, hogy egy motorosnak magyarázok, magamból kicsit kivelve. Idejöttem a gyönyörű országodba, látni és élvezni azt, erre jössz Te és a haverod, a büdös, mocskos motoroddal, és itt zajongtok már öt perce körülöttem. Most, hogy ezt leírtam, megpróbáltam a helyzetet az ő szemszögéből elképzelni. Az első az volt, hogy biztos totál örültek nézett. De ez nem így volt, mert az ő fejével nem tudom elképzelni ezt, csak a sajátommal. Ők máshogy gondolkodnak, írtam már, hogy milyen végtelen szelíd népség (nem csak a muszlim, itt a hindu és a buddhista is, ez itt Bangladesben népbetegség! :D), ő nem így reagált, hanem többször elnézést kért. Ettől persze én is magamhoz tértem, és nem bírtunk eleget „Sorry”-zni egymásnak.”

„Az, hogy elgurult párszor a gyógyszer nálunk, minket is nagyon zavar, és mi sem ismerünk magunkra, ahogy már édesanyámtól is megkaptam, hogy nem vagyok-e én egy kicsit túl ideges. Dehogynem! Pontosan tudjuk, hogy ez nem jó, és küzdünk ellene, de sajnos a türelem nem olyan dolog, amit egyszer az ember megszerez, megtapasztal, aztán már meggy magától. Ezt folyamatosan gyakorolni kell, és most itt Bangladesben többre van szükségünk belőle, mint bárhol eddig, ugyanakkor fáradtabbak is vagyunk. Sok volt ez a fél év a szubkontinensen. Igyekszünk, és ha esetleg erre tudtok tanácsot, technikát, hogy hogyan lehet napokon és heteken átívelő oltári zajban, örületben és a figyelem állandó középpontjában humorunknál maradni, és/vagy megtartani a belső békét magadban, akkor azt osszátok meg velünk! Mert tartunk tőle, hogy ennek a történetnek még koránt sincs vége, amíg el nem érjük Ausztrália partjait, valószínű számolnunk kell hasonló kihívásokkal.”

„Észrevettük magunkon, hogy minden új országot nagy izgalommal várunk,

Egy pillanatra meadálltunk

és valóban, az elején nagyon élvezzük az új dolgokat, aztán ezen újdonságok megszűnnek újdonságnak lenni, és ezzel együtt a nehézségek is megérkeznek, majd „kifelé menet” már kicsit a következő országra figyelünk, kezdünk róla olvasni, tervezni, és pont úgy várni, mint az előzőt, ezt ahol most vagyunk.”

„Megígérttem egy fickóval, hogy másnap eladja a motorbiciklijét, és közelebb költözik a munkahelyéhez, hogy onnan már egyszerű pedálos kerékpárral is be tudjon járni. Mert a motorkerékpár bűdös, hangos, van káros anyag kibocsátása és egy csomó energia, nyersanyag, és sok-sok emberi órába fáj a gyártása, messziről szállították ide, és még benzint is zabál, mint megtudtam, 40km-t gurul egy literjével. Szóval még költséges is, ember, ez nem kell Neked! Persze tudtam, hogy nincs igazam, hisz pláne, ahogy ők használják, ez még az egyik legkevésbé káros egyéni közlekedési eszköz, érem ez alatt, hogy saját tulajdonú, nem pedig bérelt riksa, autoriksa, busz, vonat, stb... Ha hárman-négyen ülnek rajta, a nyomába sem érhet egyetlen szuper eko-öko-hibrid autó a nyugatiak közül. Szóval hogy jövőre én ahhoz, hogy nekik beszéljek, én, aki a nyugatról jöttem, és úgy tehettem ezt meg, hogy volt, hogy egy héten öt nap 200km-t autóztam (egyedül egy ötfős autóban!) a munkahelyemre, meg vissza, ráadásul egy nyomorult autógyárba! Hát, ilyen képmutató vagyok, először elmondtam a legbűdösebb, leghangosabb, leggonoszabb járgánynak a motorját, aztán meg zöld agymenést tartottam neki.”

„A „plasztik ná!” kérésünkre kivette az amúgy papírdobozba is becsomagolt szendvicseket a műanyaghálóból, és utóbbit kihajította a szemetesbe! Mi csak fogtuk a fejünket Zítával... Majd vettünk egy nagylevegőt, kivettük a műanyaghálót a szemetesből, belegyűrtük az emberünk kezébe, és próbáltuk elmagyarázni neki, hogy miért nem jó, hogy műanyagot használnak... hogy mi a helyzet a kitiltott műanyagzacskókkal Bangladesben. Hát az a helyzet, hogy

Teaivás csődülettel

hivatalosan tényleg ki vannak tiltva mindenhol, de sajnos ez csak a törvény. A gyakorlatban még találkozni velük. Igaz, hogy sok helyen újságpapírba és egyéb, egyszerű módon (papírgyár nélkül) újrahasznosított papírokba csomagolják a vásárolt termékeket, de sok helyen látni még műanyagzacskót, illetve ezt a talán még borzalmasabb műanyaghálót. Az ipar válasza a törvényre: ha a műanyagzacskó tilos, akkor nesze nektek, itt van a műanyagháló! De ami szerintem még elkésztőbb, hogy az embereknek fogalmuk sincs, miért nem jó az a műanyag. Pedig először a fejekben kéne ezt a dolgot tisztába tenni, mert amíg egy étteremvezető is a kukába hajítja a műanyagot, mert nem is érti, miért nem kérjük, addig... Sajnos ez van mindenütt, van ez a kis-millió útszéli boltos, akik megkapták a sokat istenített mikrohitelt! Itt ebben a „fejlődő”, „szegény” országban belépek a boltjukba, körbenézek, és minden, de minden, az összes termék, amit árulnak, mind egy szálalig be van csomagolva és valami tömeggyártott, utaztatott sz@r! Nesze neked „development”, fejlődünk-fejlődünk, de hová?”

„Ez a fickó közel 200 éve, hogy gyalog nekivágott ennek az útnak. az akkori

világban, és eljutott idáig, mindeközben a világ számára valami örökre maradandót alkotott. Micsoda céltudatosság, akarat és kitartás kellett ehhez! Ha nem ilyen ügyes, és nincs ilyen szerencséje, már sokkal előbb is odaveszhetett volna, pestisben vagy háborúban, meg még ki tudja, mi mindenben... Akkor most mennyivel szegényebb lenne a világ, most valószínű nem ismernénk Kőrösi Csoma Sándor nevét. Vajon ma nincsenek köztünk Kőrösi Csoma Sándorok? Most, amikor már nem kell félünk a pestistől, se maláriától – hisz itt van velünk a Malarone tabletta és minden városban van komoly kórház! Szerintem mindannyiunkban ott lakozik egy Kőrösi Csoma Sándor, de „öntudatunkra kell, hogy ébredjünk”, fel kell fedoznunk saját képességeinket, és nem szabad hagynunk, hogy mások életét éljük, hanem félre kell tölteni minden zavaró tényezőt és a saját utunkat kell járni. Tudnunk kell, hová tartunk (ahogy Csoma is megírta a célját, már a lelegején!), és apró lépésekben (Csoma se rohant, gyalog, hajóval, karavánnal ment, és ha kellett, kivárt) el kell indulnunk felé, hogy napról napra közelebb jussunk (Csoma is évekig utazott!) hozzá.”

BP

WMOC 2012 Bad Harzburg

NYOMÁBA SE ÉRT A PÉCSINEK

Németország kellemes őszi időben, július 1-8. között a Harz-hegységben rendezte meg a 2012. évi Tájfutó Mesterek Világ bajnokságát.

Nem tudni miért választották Bad Harzburg városában versenyközpontul a löversenypályát, ami ugyan össze sem mérhető a tavalyi pécsi WMOC európai színvonalú centrumával, de végül is minden tekintetben megfelelőnek bizonyult – a lovaknak.

A 43 ország mintegy 4000 résztvevője között már mind az 5 kontinens képviseltette magát. Magyar színekben 44 tájfutó indult, de érmet most sajnos nem szereztünk.

A legjobb eredmény Horváth Magda ötödik helyezése, ráadásul mindkét számban. Előkelő Kármán Katalin nyolcadik és Jenővári Gabriella tizedik helye is sprintben.

Versenykellékeink legfontosabbika

Minden valamirevaló tájfutó tisztában van a versenyzéshez szükséges legfontosabb kellékekkel, amiket muszáj magával vinnie. A körülmektől függő rendezések figyelmeztetik is a rajtba vezető szalagozás elején a feledékenyeket. A kitett tacepaókon rendszerint ez szerepel: „Tájéoló? Dugóka? Rajtszám? Szimbóltartó?” Németországban kiderült, van ezeknél sokkal fontosabb kellék is. Legalábbis, ha a verseny indulói már túl vannak a csikóéveiken. Mint itt is. Az idei WMOC során ugyanis a figyelmeztető táblákon az első helyen ez állt: „Szemüveg?”

S bizony-bizony, a 3. Bulletinben felsorolt 3958 tájfutó többsége viselte is. De ha már számot említettem, nézzünk egy kis statisztikát. Bár a statisztika (ez réci

vicc), olyan, mint a bikini. Ez is, az is a lényegét leplezi. Majd ha a statisztika azt mutatja, amit a bikini eltakar, gyakran fogom nézegetni.

Azért a németországi WMOC statisztikáját mégis érdemes böngészni. Kitűnik belőle, hogy hazánk sem az elején, sem a végén nem fért bele a Top 10-be. Hagyományosan most is a Skandináv-félsziget országai vették a prímet. A képzeltbeli dobogón 654 finn, 506 svéd, 500 norvég indulót regisztráltak. Utánuk 428 orosz és a hazai pálya előnyeit élvező 413 német következett. A középmezőnyben 261 dán, 229 svájci, 218 angol, 207 cseh és 156 észt található.

A legkevesebb tájfutót indító nemzetek: Horvátország 1, Kína és Luxemburg 2-2, Hongkong 4, Szerbia 5, Új-Zéland 6, Spanyolország 7, Dél-Afrika és Szlovákia 8-8 és Izrael 9 fővel. Ehhez jött még a VB kísérőversenyén, a Harz Kupán rajtoló 367 sportoló.

A korcsoportonkénti megoszlás is érdekes. Férfiaknál az M65 (445 nevező) és az M60 (432) vezet. Ezekben 6, illetve 5 selejtező futamba osztották be a népet a sprinten, de hosszútávon már mindkettőben hatba. Rengetegen indultak M70 (334), M55 (314) és M50 (278) kategóriában is. De M85-ben már csak 17, M90-ben pedig 6 fő nevezett. A korábbi évekkel ellentétben M95 már nem is volt.

A hölgyek néhány adata: W60: 259, W65: 225, W55: 244 és W85: 6 vállalkozó.

Sprintverseny egyútvonalas átmenetekkel

A program hagyományosan sprint és long versenyszámokból állt. A sprint terepbemutatójára a versenyközpont közelébe még este 7 után is ki tudtunk menni, mert arrafelé csak 10 óra tájban sötétedett.

A selejtező másnap kissé odébb, a gyógyfürdő mellett, nem túl kusza utcákban és parkokban vezetett. A térkép (Bad Harzburg Kurviertel) 1:4000 méretarányú, 5 méteres alapszintközzel. Mint utóbb kiderült, az M60-3 és az M60-4 pályái teljesen megegyeztek. Én a harmadik csoportban a 22. helyen végeztem, de az időm a negyedikben a 12. helyre lett volna jó! Vagyis ha a másik csoportba sorolnak, simán bejutok az A-döntőbe.

És jártak még így mások, a mieink közül is. Azért több mint egy tucat honfitársunk kvalifikálta magát a legerősebb döntőbe.

A döntő a selejtezővel egyező paraméterű térképpel a néhány kilométerre nyugatra lévő és a Világörökség részét képező Goslar óvárosában zajlott, többnyire esőben, jórészt csúszós macskaköveken. A pályák viszont alapvetően egyszerű, zömében egyútvonalas átmenetekből álltak. A leglátványosabbnak Bikki Sanyi erősen vérző tenyere tűnt, amivel jól össze is kente az SI dobozokat. Rögtön a második pontján ugyanis elvágódott egy norvég lábban, és a kockakő szétlőtt a bal tenyerét. Kórházba vitték azonnal a befutás után, de csak bekötözték, mert nem engedte összevarrni a sebét.

A dobogóhoz legközelebb Horváth Magdi (W60) került ötödik helyezéssel. Kármán Kati (W50) nyolcadik, Jenővári Gabriella (W55) tizedik helyen zárt. A többi A-döntősünk helyezései: W35: 24. Mezei Anikó, W40: 28. Németh Zsoltné, W45: 15. Györffy Gabriella, 63. Tóth Marianna, W55: 53. Wieder Ilona, M50: 39. Vankó

multiNavigator.hu
terepfűtő - outdoor - navigáció

EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!

Péter és Muliter Gábor, M55: 35. Balla Sándor, 50. Spiegl János, 76. Kóger Gyula, M60: 63. Bikki Sándor.

„Bokaegyengető” szikladzsungel, majd izomfutás a Harz-hegységben

A normál távhoz Braunlage közeliében mutattak jellemző terepet. Főleg fenyvest, helyenként meredek oldalakkal és néhol egy-két látványos sziklatoronnyal.

Ezek után az első selejtező nem várt nehézségeket hozott. Az Ottofels nevű, 1:10000 méretarányú térképről nem sejtethető, kicsoda sziklamezőbe zavarták be a mezőny nagy részét. Itt még a rutinos Muliter Gábor is rossz pontot fogott. De ezt tette az egyik legnagyobb világnagyság, a svéd Jörgen Mortensson is!

Én az első sziklás pontomat nagy kerülővel, úton közelítettem meg. A következő felé egy sárga rítcsík vezetett. Legalábbis a térképen. A valóságban meg egy fűvel és mohával benőtt sziklamező. Ott nemhogy futni, de lépni, mászni is csak nehézkesen bírtam. Szegény Korbély Tibi meg olyan szerencsétlenül csúszott be a kövek közé, hogy szétnyílt a térdkalácsa. (Másnap én is bevtem a térdem egy sziklába, de szerencsére csak kis sebet ütött rajta.) Tibi még hőiesen végigbicegett a pályáján, ám célba sántikálása után már vitték is a kórházba. Mondta is, biztosan átok ül rajta, hiszen a sprint selejtezőjén megelfelejtette megfogni az utolsó előtti pontot, így egyik távon sem jutott el a döntőig. Persze a sprinten a leggyengébb csoportban ezért versenyezhetett.

A következő selejtező elég egyszerű, szerintem nem VB-hez méltó terepen, a Clausthal Ost térképen zajlott. Az előző napi tapasztalatok miatt a mieink közül sokan kissé túl óvatosan futottak, s utóbb kiderült, itt meg nagyon keményen lehetett volna nyomni. Bikki Sanyi viszont

saját bevállása szerint talán élete legjobb teljesítményét nyújtotta. Emlegette is a szobatársa, Gáncs Kálmán: azóta mást sem hallani tőle.

Horváth Magdi derekasan helyt állt

Amikor először láttam Horváth Magdit az első terepi selejtezőn célba futni, azt hittem, valami gond van. Én legalábbis csak olyankor szoktam ilyen békésen „hajrázni”, ha nagyon elrontottam a versenyt. Ő azonban csoportjában még így is a második helyen végzett. Lassúságát egy korábbi sérülése magyarázta, amit évekkal ezelőtt sítájfutó világbajnokságon szenvedett el. Sziklára huppanását a csigolyája és a keresztcsontja is bánja. Azóta kénytelen gyógytápasszal futva csökkenteni fájdalmait. Helytállása így még derekasabb fegyvertény, amivel 3 perc 47 másodperc hátránnyal az 5. helyet érdemelte ki a W60 kategória 259 indulója közül.

A többiek közül M60-ban Bikki a selejtezőbeli „élete legjobb futásával” ellőhette puskaporát, a döntőt a 49. helyre érkezett. További A-döntős eredményeink: W45: 21. Györffy, W50: 12. Kármán, W55: 26. Jenővári, 62. Takács Ágnes, 69. Kissné Kis Mária, M50: 63. Vankó, M55: 34. Spiegl, 55. Balla.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen a versenyközpontban sokféle, általában nem is a legesélyesebbnek tartott náción (lengyel, román, francia, portugál) képviselő is dobogóra léphettek. Érmeket összesen 17 ország szerzett, a dobogóra Svédország, Finnország és az Egyesült Királyság fért fel.

A megrendezésről

Némi összehasonlítási alappal a hátam mögött, az előző 19 WMOC-va összevetve, engedtessek meg a rendezésről is szót ejtenem.

A mindenkor rendezők mindig az IOF-re hivatkoznak az irreálisan magas nevezési díjakkal kapcsolat-

ban. Mivel itt az országonkénti részvételi kontingens hiányában meszsze a legnagyobb, óriási mezőnyök indulhatnak, ezért a nemzetközi szövetség fontos bevételi forrásnak tekint a Mesterek Világbajnokságát. A jövő évi legolcsóbb nevezési díj például az idei 125 helyett már 190 (!) Euro!!! Mondta is az egyik magyar sporttársnőnk a „szegény” olasz rendezőknek: - Köszönjük, nem megyünk!

(A 2014. és a 2016. évi WMOC pedig már szinte csak a milliomos tájfutók seregszemléjére fog szűkülni, hiszen az előbbi Brazíliában, az utóbbi Japánban lesz).

Tehát az IOF szabja az árat, de vajon megszabja-e azt is, mit illik ezért nyújtani? Eddig ugyanis valamilyen ajándékot, lett legyen az bármely csekélység is, mindig minden résztvevő kapott. Tavaly nálunk egy kis stanidli örölt pirosaprikát, előtte Svájcban svájci biciskát, vagy 2006-ban Ausztriában egy féldecis üveg pálinkafélét és sorolhatnám.

Most Németországban nem kaptunk semmit...

De más téren is profin spóroltak. Nem biztosítottak például a terepen semmiféle tisztálkodási lehetőséget! Illetve hazudok (lehet, hogy már kezdek integrálódni?), mert a sprint döntőn Goslar városában használhattuk a közeli sportcsarnok tusolót. Az erdőbe viszont még egy lajtoscocsit sem vitettek ki. Biztosan sokan reklamálhattak emiatt, mert az utolsó napi long döntőn, egy hatalmas külszíni diabáz bánya felső peremén meglepőde fedeztem fel az addig hiába keresett feliratot: „SHOWER”. No, akkor a befutás után irány oda! És nem akartam hinni a szememnek: a férfi oldalon a tűzoltóautó tömlőjének a végében úgy térdmaggasságban, egymástól kb. 30-40 cm távolságra 4, azaz négy darab vízcsap jelentette a zuhanyt... Hát mit mondjak? Nem ártott volna nekik előzetesen esv kis tanasztat-

latcsere a magyar MOSA-MOSSA-MOÓRSA cégnél.

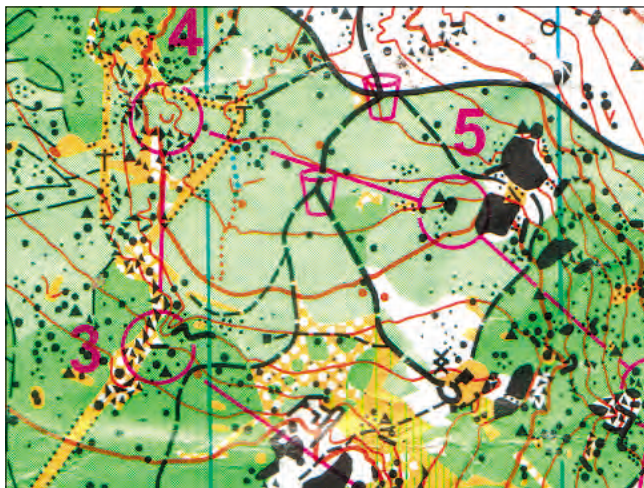
Mindenesetre ezzel a húzásukkal tekintélyes mennyiségű vizet, de főleg pénzét spórolhattak meg a futók kárára.

De még celluxból is keveset vettek. A sprint döntőn a mezőny közepe felé rajtolva már elfogyott, mire odaértem. Így aztán a tájolóhoz fogva vihettem a pótszimbólt. A befutás utáni reklamálásom már mit sem segített. Legközelebb legalább már volt. Igaz, akkor meg a rendelkezésre álló másodpercek alatt nem találtam meg a végét. Rendező meg éppen abba a boxba nem jutott segíteni, mint nálunk szokás. Megint szorongathattam a tájoló alatt egész pályán a kis cetlit. Pedig láttam én ott látszólag unatkozó rendezőket is.

(Egyébként az unatkozó embereknek szíves örömet ajánlom a feleségemet. Ő képes semmi perc alatt elsorolni nekik, mi lesz a dolguk a következő 300 évben.)

Más. A versenyközpontban mindig szokott lenni néhány asztali számítógép internetezésre. Itt nem akadt mutatóban sem, csak saját laptopot lehetett használni annak, aki vitt magával. Nem hinném, hogy Németország technikai fejlettsége ezt ne tette volna lehetővé.

De a negatív csúcsot toronymagason a Clausthal-Zellerfeld melletti második selejtező cél előtti szakasza érdemelte ki. Hirtelen felindultságomban meg azt is ráfogtam, hogy világ bajnokságon ez szűgyen! Ezt, bár nem szívesen, visszavonom, de mégis felháborító! Én annak idején még a bevezetés fokán tanultam a tájfutásban elkerülendő úgynevezett elveszett kilométerekről, ahol mindössze a gondolkodás nélküli izomfutás a feladat. Itt meg az összes pálya vége, még a 85 és 90 éven felülieknek kitűzött 2,4 km rövidségük is, az utolsó előtti ponttól mintegy 600 méter szalagozott útvonalon vezettek végig és

Az első selejtező terepének egy sziklás részlete

víztározó gátján. Ebből csak a végső 50 métert láthatták a nézők.

Errefelé talán nem hallottak még a technikai célról? Ezt akkor és ott alkalmazzák, ha a terep értékes része, ahol még érdemes tájfunni, túl messze esik. Oda kell felállítani a célkaput. Onnan aztán szépen visszasétál a mezőny kiolvasni a dugókat a logisztikai központig. Csodálkozom a nemzetközi ellenőrző bírón is, mert ha a rendezőknek nem, legalább neki lehetett volna ennyi esze.

A terepek a versenyközponttól 9, 38, 26 és 11 km távolságra helyezkedtek el (a sprint selejtezőre nem közöltek távolságot, hiszen helyben volt). A parkoltatással a második selejtező kivételével nem tapasztaltam problémát.

A kiadott rajtszámok viszont több WMOC alkalmával is a tömegközlekedési eszközök díjmentes használatára jogosítottak. Svájcban például az egész megye területén! (Magyarországon az önkormányzat szegénysége nem tett ilyesmit lehetővé.) Németország is ennyire szegény lenne? Mert itt sem használtuk futáson kívül semmire a bibet, csunán az első selejtezőn ülhattünk

fel vagy 10 percre, egy megállónyi útra egy romantikus, gőzös vontatta kisvonatra, s utána még buszozhattunk ugyanennyit. De visszautazáskor a buszoknál már kaotikus állapotok uralkodtak, rendezőknek meg se híre, se hamva. Sokan inkább fáradtan bevállaltak még 2 km kutyaagólast a batyuikkal a vasútállomásig.

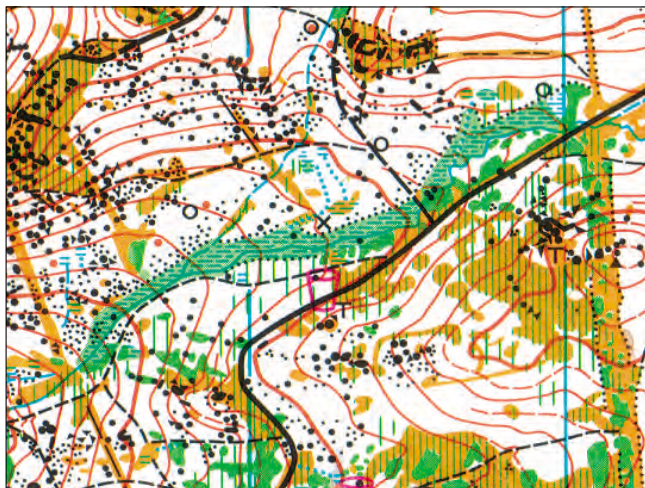
A rajtok előtti bemelegítő térkép néhány ellenőrző ponttal szintén bevett gyakorlat komolyabb viadalokon. No, itt ezt is lespórolták.

Akadtt még néhány apróbb núansz, de jellemzésül talán ennyi is elég.

Extra rekord – extra körülmények

Miközben legjobb tudásom szerint készültem a viadalra, igen jót tett a lelkivilágomnak a sikeres főpróba. Egy héttel korábban a középtávú OB-n az F60 kategóriában csak Kisdiűdű (Hegedűs Zoltán) futott jobban nálam. Eredetileg Ő is nevezett a WMOC-ra, de új munkahelyén nem kérhetett szabadságot és végül a szintén OSC színeit képviselő Sándor Laci ugrott be helyette.

Szóval a középtávú az Olaszkapunál, a Bükkben rendezték a diósgyőriek, szerintem kitűnően és

Részlet a hosszútáv döntő térképéből

nekem a leszólt érmek is tetszettek. Gondolom sokan a hazai terepek tulajdonítják az ezüstömet, pedig nem is emlékszem pontosan, hány évvel ezelőtt, milyen versenyen tájfutottam itt utoljára. A selejtezőn, a technikásabb Huta-bércen, a hegység általam legvadregényesebbnek

tartott vidékén, biztonságit kocogtam. A döntőn viszont számomra is meglepően a futás ment remekül, s még utána is sokáig nagyszerű közérzetnek örvendhettem. Talán a 3 órás, távban kb. 5 kilométeres úszó-edzéseimnek van ilyen hatása? A lényeg: jó erőnlétben izgulhattam,

sikerül-e annyi támogatást összeszednem, amivel nyugodtan nekivághatok a számomra jubileumi, huszadik WMOC-mnak. Én 1996. óta mindig indultam, s 1997-ben, 2000-ben és 2001-ben egymagam képviseltem Magyarországot. Ilyen rekorddal hazai tájfutó társaim közül más nem büszkélkedhet. Tehát nagyon ráhajtottam a támogatók szerzésére, de fájdalom, de nem jött össze...

Azért mégis kimentem! Ezúton is köszönetemet fejezem ki segítségükért a Spiegl és a Varga házaspároknak! A VB alatti „szállásom” holléte és milyensége azonban nem publikus, mert nem akarom csorbitani hazánk jó hírnevét. Ámbár a nyolc ottani éjszakából egy kivételével mindig fáztam.

A teljesítményem a körülményeim következtében napról-napra romlott, de végigküzdöttem az 5 versenyt. Azt azért – méltányos tanácsadói díj ellenében – bárkinek elárulhatom, hogyan lehet 10 nap alatt 4 kilót fogyni...

Kovács Attila

Zöld Sportok Clubja, Miskolc

MÁTHÉ ISTVÁN

06 20 9573165

06 1 2423945

mathepista@gmail.com

grafficcom@gmail.com

1031 Bp. Malomkerék u. 1.

egyedi termékeink:

- laminált rajtszám**
- pp/pe kordonszalag**
- molínó/ponyva**
- reklámtábla**
- passztartó szalag**
- plakát nyomtatás**
- öntött érem**
- éremszalag**
- póló emblémázás**
- mez feliratozás, számozás**

ZEMPLÉNI HUNGÁRIA KUPA

Nem tudom eléggé hangsúlyozni azt a remek érzést, hogy mind az 5 futamnak úgy vághattunk neki, hogy sejtelmünk sem volt, mi vár ránk. Miért érdekes

ez, hiszen teljes mértékben a térképre hagyatkozunk, akár ismerjük a terepet, akár nem. Igen ám, de sokszor tapasztaltuk már, mekkora különbség lehet futósebesség tekintetében fehér és fehér erdő közt például a talaj, vagy a láthatóság függvényében; mekkora különbség lehet két azonos szélességű, jellegű út között, ha azt például avar borítja, vagy szederrel benőtt, esetleg traktorvájta mélyedésekkel tarkított. És ezek a térképen nem ábrázolható apróságok jelentősen befolyásolják, hogy egy átmenetet irányban, vagy kerülve érdemes-e végrehajtani. Egy remek, de leversenyezett vétéren ezek az információk már a fejünkben lapulnak, kiegészítik a térképi információt, és az egész pályán pontosan tudjuk, mi a vétel útvonal. (Az már más kérdés, hogy a végrehajtás során sokadszorra is bőven adódik lehetőség hibázásra, keverésre.)

Az elmondottak alapján az országos rangsoroló versenyeken szokásos nevezési díjjal azonos összegért messze többet kaptunk az átlagosnál. És akkor még nem szóltam a résztvevők által igénybe vehető számos kedvezményről a kulturális- és sportlétesítményekbe, egyes vendéglátó egységekbe. Közülük a legjelentősebb tételt a jelképes árú belépő képezte a végardói termálfürdőbe, bár este 6 előtt ez kissé kiábrándító képet mutatott az óriási zsúfoltság okán. Tényleg csak dagonyázni lehetett, a kicsiny úszómedencében úszás

nem jöhetett számításba. Az ingyen libegéről még szólok egy másik bekezdésben. A vidám hangulathoz természetesen mindig szükségeltetik a kedvező időjárás. Most nagy szerencsénkre kikaptunk egy nyugodt, száraz nyárvégi időszakot, átlagos hőmérséklettel, mérsékelt napsgárással, miközben a nyár rekordszáma hőségriadós napot és néhány pusztító szélvihart tartalmazott.

Lássuk a beszédes indulási létszámokat! Pozitívumok és negatívumok egyaránt kiolvashatók belőle. Az összesen 921 rajthoz álló versenyző nem kevés, volt már gyengébb is a részvétel, de én többet reméltem. Az érthető, hogy a távoli keleti országrészbe 1-2 versenynapra a többség nem tud elutazni, még ha rendre jó versenyek hírére hozza is a világháló. De 5 napra már kifizetődő, sokan élnek vele, gondoltam én, de sajnos tévedtem. Biztam abban is, hogy e határszéli, de varázslatos vidék megismerésének vágya előbbre való lesz külföldi utazásoknál. A legnépesebb kategóriában sem haladta meg az indulók száma a negyvenet; hol vannak ma már a megosztani kényszerült korosztályok! Ennek ellenére minden korcsoportban akadtak a legjobbak közé tartozó versenyzők, így nem maradt senki kemény ellenfél nélkül. Öröndöletes a versenyző kisgyerekek száma. Feltűnt, hogy a leányok 12C kategóriájában a 20 induló mindegyike hibátlanul teljesítette mind

az 5 napot. A női versenyzők aránya a szokásosnál számottevően magasabb értéket mutatott, ami szintén a kisgyerekes családok jelentős részvételére utal, és lépénnyomon feltűnő volt a sok futkározó csemete. Talán lesz továbbra is utánpótlás. Ahogy néhány éve már megszokottá vált, a kísérő versenyek garmadájáról gondoskodott a szervezőség a gyakorlott szakmai rendezők megbízása útján. Ezek népszerűek, stabil törzsközönségük mellett alkalmi indulók is látogatják, így megéri a rendezéssel járó fáradság.

Manapság már nem hiányoljuk a nyomdailag sokszorosított versenyprogramot, de az egyébként tömören, jól szerkesztett honlap tartalmazhatott volna kissé több információt a versenyterepék jellemzőiről (éppen az ismeretlenség miatt), a célhelyek, parkolók kialakításáról, a rajtbá jutásról. Nemi probléma ugyan csak egyszer adódott: a libegő kapacitása hosszabban elnyújtott rajtintervallumot igényelt volna (figyelembe véve a civil használók áradatát is). A hosszas ácsorgás fáradalmait csak kevésbé tudta feledtetni a libegés kellemes élménye. A csúszást a versenybírósg megfelelő intézkedéssel, az eredményt érdemben nem befolyásoló módon tudta kezelni. A tömegszállásokat minden fokozatban (tornaterem, ideiglenes kemping, kollégium) biztosították a szervezők. Nem csak most, de kezd gyakorlattá válni az internet segítségével, hogy az egyesületek maguk gondoskodnak szállásukról (sőt sokszor a szakosztálytagok külön-külön a sajátjukról). Ennek teljes körű elterjedése mentesítené ugyan a rendezőket e nem éppen kellemes, sok macerával járó elfoglaltság alól, viszont a tömeges rendelés révén esetlegesen elérhető árkedvezménytől elesünk. A tavalyi rossz tapasztalatot okulva (kései elhatározás következtében már csak irodán keresztül tudtam rendelni dupla áron fele komforttal) idén időben biztosítottuk a feleségemmel a helyünket a festői Smaragd-völgyben (az idei Keleti Tájfutó Napok helyszínén), és nem csalódtam, az elvárt szolgáltatást kaptam.

Honismeretünk gyarapítására is kiváló alkalmat adott az 5 nap. Rákóczi és Kossuth szülőföldje a történelmi emlé-

A befutóponton

Sáropataki célterület

helyek gazdag tárházát kínálja. Várak, kastélyok, Sáropatak és Sátorlajúhely jeles épületei csábították az érdeklődőt. A füzerradványi célkapunktól csupán pár lépésre nyílt az impozáns Károlyi-

kastélyban berendezett múzeum bejárata. Versenyre jövet vagy menet kitérő nélkül kínálkozott Kazinczy Ferenc emléképülete, és még inkább a nemrég megnyílt Magyar Nyelv Múzeuma. Igazán tanulsá-

gos, tartalmas és látványos, de egyúttal szórakoztató kiállítás a modern épületben. A késő délutáni és esti órákra pedig a Zempléni Fesztivál is remek programokat nyújtott a hasznos kikapcsolódáshoz. Mi a magas színvonalú komolyzenei- és tánc-programokat látogattuk szorgalmasan, de mindenki könnyűszerrel megtalálhatta az érdeklődésének megfelelő műsort.

Korábbi Hungária Kupák sokszoros titkáráként igen magasra értékelem az idei szervezést. A versenyközpont és a szálláshelyek biztosítása, 4 különböző célhely kiválasztása és elegáns telepítése, a parkolók mintaszerű kialakítása és üzemeltetése, a WC-k biztosítása, stb. óriási szervező munkáról és szakértelemről tanúskodik. Remélem, nem kell ismét 44 évet várni egy újabb zempléni / abaúji Hungária Kupára! De egy felesben alföldi-hegyvidéki, azaz Nyírség – Zemplén 5 napost is elképzelhetőnek tartok, ahogy 1980-ban terveztük.

Sculptéry Gábor

Fotó: Nemesházi László

TRAILO CSAPATBAJNOKSÁG

Az idei utolsó szakági bajnokság a Hungária kupa kísérőrendezvényeként került megrendezésre, a Hajdú-Bihar Megyei és Debrecen Városi Tájékozódási Futó Szövetség (közelebbről a Márkus család) által. A helyszín, a Hungária kupa nagyban meghatározta a résztvevők körét - sajnos mozgássérült versenyző kevés indult. A füzerradványi Károlyi kastély parkja újdonság volt nekünk is és igazán jó terepnek bizonyult.

A rendezők Márkus Tamással az élen jó pályát készítettek, 2+14 pont, a térkép szépen helyesbítve, csak egy-két helyen maradt benne pontatlanság. Sajnos az indulók zöme a futópályája teljesítése után szeretett volna trailozni, ez hosszú sort és sok várakozást eredményezett. Látszott, hogy a rendezők rengeteg munkát fektettek a pálya tervezésébe, ötletes, többféle módszert igénylő feladatok vártak a teljesen kezdő és a gyakorlott versenyzőt egyaránt. Ezen a versenyen nincsenek nehézségi fokozat vagy egészségi státusz szerinti kategóriák, csak felnőtt és ifjúsági csoport van. Mindenki külön teljesíti a pályát, de a végső eredményt az azonos klubbeli párok által evvált elért pontszám és idő adja.

Az eredmények és megoldótérkép elérhető a Versenynaptárból, a pálya elemzése a tajbingo.blogspot.com-on.

A felnőtt csapatbajnokságot a BEAC nyerte, Madarassy Anikó - Bíró Fruzi összeállításban, a fiataloknál a ZTC-sek bizonyítottak ismét (Porgányi Márk, Erdős Márton). A legerősebb egyéni induló Fehér János (DTC) volt.

1	BEAC	28	72	Madarassy Anikó	12	29
				Bíró Fruzi	16	43
2	ZTC	24	243	Erdős Gábor	12	149
				Erdősné Németh Ágnes	12	94
3	SPA	21	154	Gyalogné Dobróka Anett	9	140
				Zacher Márton	12	14
1	ZTC	25	57	Erdős Márton	11	15
				Porgányi Márk	14	41
2	MATT SE1	20	47	Tóth Blanka	9	32
				Kadocsa Rebeka	11	16
3	SPA	20	171	Hajnal Dorka	13	45
				Turschl Bence	7	126
	DTC			Fehér János	12	40

Következő versenyek:

Szeptember 2.	Malmos Kupa	Várpalota / Inota
Szeptember 8.	ROB TrailO	Zánka
Október 6.	Sopron Kupa	Sopron környéke

multiNavigator.hu
terepjelzés - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájéoló 2012 6. szám **33**

LÉPESMÉZBE SÜLLYEDŐ PUHA MOHA

avagy sok jó ember kis helyen is elfér

A mikor egyik (hacsak nem a-) legjobb tollú bloggerünk (MD) beszámolóját olvastam a Váltóbajnokságról a neten, akkor jutott eszembe a nyolcvanas évek hírhedt underground zenekarának, a Bizottságnak a főcímben említett érzésdefiníciója, amiről én valami nagyon kellemes tömör gyönyörre asszociálok. Dani ugyanis azt (is) írta a versenyről, hogy bár szeretne volna élvezni azt, de sem az erdőt, sem a pályát nem tudta, igaz, ő szombaton nem versenyzett.

Viszont annak a sok versenyzőnek, akik előző nap már a középtávú OB futamait is legyűrték, sokkal könnyebb volt szeretni ezt a versenyt. Persze én csak egy pályát futottam a váltóbajnokságon, de a szombati pályák után ez már maga volt a kánaán! Félreértés ne essék, a szombatiak is kifejezetten tetszettek, de azok – részben a vadabb terep miatt – még jóval küzdősebbek voltak, mint a váltó pályái. Általánosítani ugyan egy kategória pályái alapján nem akarok, és én is láttam olyan versenyzőket, akik a cél alatti közepesen felnőtt írtásban araszoltak

felfelé a tűző napon (ami nem feltétlenül a főcímben szereplő érzés), de mi pont olyan pályát kaptunk, amelyet egy jó váltópályaként elképzelek. Gyors, technikás, figyelni kell, de nincsenek benne kotorjukmegarrafeléisháthaarralesz pontok, hanem tényleg arról szól, hogy nagy sebességgel is lehet hiba nélkül teljesíteni, de mégsem egyszerű.

A pályákat tehát már megdicsérem, így visszatérnék a kezdetekhez.

Rossz szokásunkhoz híven a tájfutó levlistán most is sok negatív észrevétel, kritikát lehetett olvasni a verseny előtt, például a pályaadatok kapcsán: hogy miért van bennünk annyi szint, meg a szabályzat szerint az sok lesz, meg hogy mindenki ott fog pusztulni a hegyeken. Biztosan nagyon fontos a versenyszabályzat betartása a versenyeken, de az is biztos, hogy vannak olyan esetek, amikor nem baj, ha eltérnek tőle. Ha a Bükkfennsík (mely nevével ellentétben egyáltalán nem sík, sőt!) akarunk versenyezni, akkor bizony akár olyan szélsőséges feladatokkal is szem-

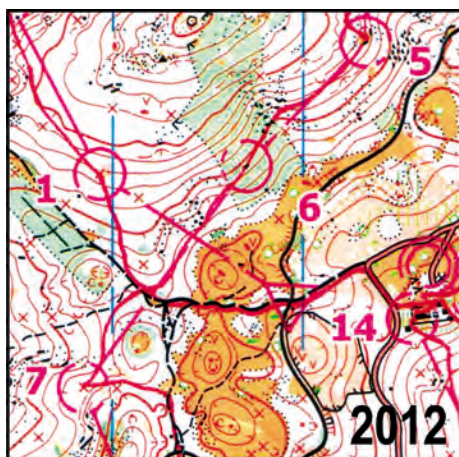
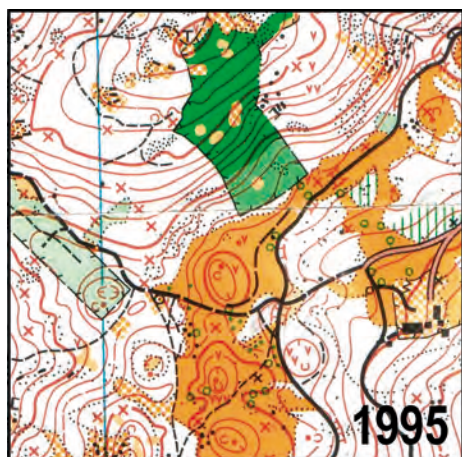
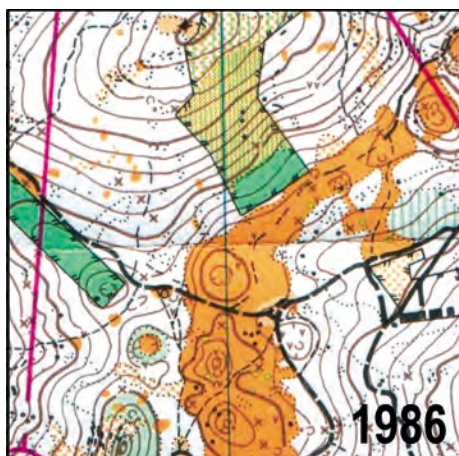
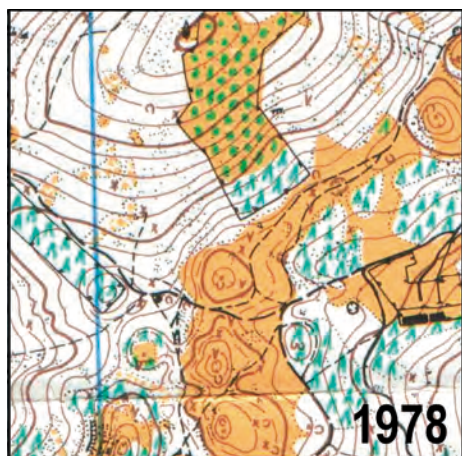
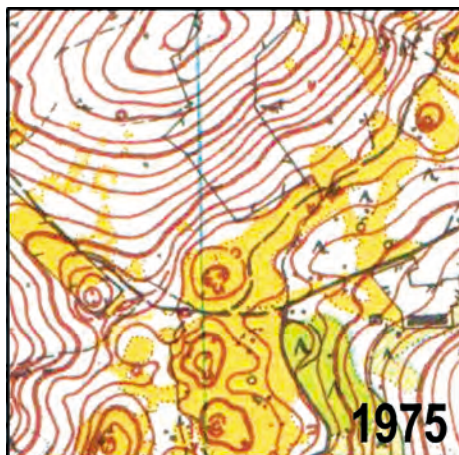
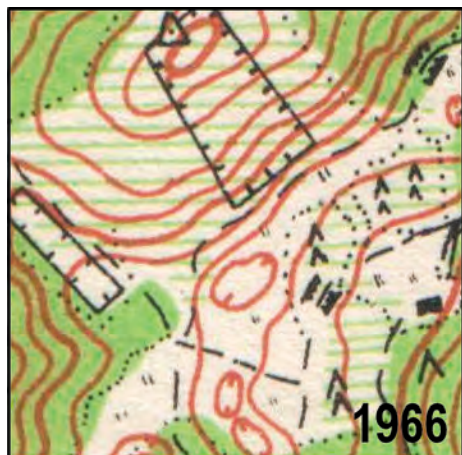
A PVS győztes női váltója

besülhetünk, mint hogy hegyre kell majd futnunk, vagy esetleg gyalogolnunk. Én úgy gondolom, hogy ha ez az ára annak, hogy jó bajnokságokon futhassak, akkor boldogan mászkol meg akár másfélszer annyi hegyet, mint amennyi a szentírásban vagyon. Titkon persze én is bíztam abban, hogy akár úgy is lehet pályát kítűzni, hogy a sok szint ne is tűnjön olyan nagyon soknak. És tényleg! Mi legalábbis egészen finoman adagolva kaptuk meg a szinteket a pályánkban. Na jó, az átfutó siratófala azért kicsit húzós volt, de ezt a poént pár kilométerre innen már a középtávú VB-n is elsütötték a rendezők, így ez sem volt annyira meglepő, és az indulás előtt felkészülhettünk rá, legalábbis lelkileg.

A másik komolyabb nyavalygás a célterület megközelítéséről folyt, hogy szombaton vajon mennyivel kell majd korábban felkelnünk ahhoz, hogy idejében a célba/rajtba jussunk, de közben még a reggelire elmajszolt szalonnás müzli se ürüljön ki teljesen belőlünk. Én erről is azt gondolom, hogy a versenyzőknek az adott verseny körülményeihez kell alkalmazkodni, akár már a térkép elvétele előtt is. Ha ez az utazásra is kihat, és szűk erdei utakon kell fél órát araszolnunk, akkor is. És végül nem volt vészes az autózás, persze a kocsisor végétől jó sokat kellett gyalogolni a célig.

Szeniorok raitja

Valószínű, hogy sok szempontból a rendezőknek is könnyebb lett volna az egész versenyt mondjuk a Szalajka-völgyben, a Nagykőmázsán, vagy más, jól megközelíthető helyen lebonyolítaniuk, de vajon egészen biztos, hogy ezzel mi jól jártunk volna?

Úgy tűnik, tudomásul kell vennünk, hogy ha a Bükk legjobb terepein akarunk versenyezni, akkor egyre több és szigorúbb szabályt kell betartanunk a nemzeti park, az erdészet, és még ki tudja hány szerv felé. A versenyről hazafelé ballagva öcsémmel arról beszélgettünk, hogy a magukat fölöttébb környezettudatosnak tartó tájfutók vajon mit gondolnak arról, hogy egy kilométernyi kocsisorral az általuk a Bükk szívében elfüstölt benzinnel mennyire lehet igazán zöld sportnak nevezni a tájfutást? Csehországban pl. ilyen helyzetekben simán kötelező autóbuszos szállítást írnak elő mindenkinek, és szerintem csak idő kérdése, hogy mikor kérnek majd ilyet a hazai nemzeti parkok is. Saját érdekünkben kezdjük barátkozni a gondolatokkal!

Persze korlátozás így is jutott bőven, elég csak a rétek széles ívben való elkerülésére szóló felhívást említeni (és ezt látva egyre halványul a remény, hogy egyszer még a Zsidó-rét borókás töbrei között futhassunk), vagy a rendkívül szűk célterületre gondolni. Lehet, hogy nem is rendeztek még komoly váltóversenyt ilyen szűk céllal? Lehet, de itt azért mégis minden és mindenki elfért, még egy komplett lacikonyha is, ami azért a nemzeti park közepén nem épp spártai körülményeket jelez. Ha jól láttam, akkor ezt az arra vetődő kirándulók is kihasználták, hiába, sosem lehet tudni, lesz-e még kutyavásár Budán. A szűkségnek nyilván az lehetett az oka, hogy a rendezők valószínűleg csak a feketesári erdészházhoz tartozó

Felnőtt férfiak dobogója: 1. ETC, 2. PVS, 3. TTE

kis területtel gazdálkodhattak, de ez azért elég jól sikerült is nekik. No jó, a váltóhely kijáratához azért kellett volna még egy izmosabb legény, aki elhajigálja a kifutók előtt az ott tébláboló, de még csak társukra várakozó versenyzőket, de azért csak átjutott mindenki ezen az akadályon is.

Beszámolóm eddigi részében sok olyan korlátozást, ha úgy teszük negatívumot soroltam, amitől akár rossz összképem is kialakulhatott

volna a versenyről, de hát nem. Szerintem egy váltóbajnokságra tökéletesen megfelelő terepen, tökéletes váltópályákat futhattunk (én legalábbis), és ha ez a két dolog rendben van, akkor részemről minden oké!

És akkor egy kicsit a térképekről. Igen, térképekről, a középtávú térképeiről is, de csak úgy általában. Már negyvenhat éve térképezik a tájfutók ezt a vidéket, a mellékelt képeken hat változatát láthatjuk a

F14-ben két SPA váltó a dobogón: 1. SPA2 (Egei-Ormay-Zacher) 2. PVS (Kovács-Szuromi-Gyenizse), 3. SPA1 (Kolezsár-Turschl-Weiler)

terep ábrázolásának. Igazság szerint még egy hetedik kép, a 2004-es állapot is idekíváncsozna, de az már nem fért el az oldalra, és azon volt a legkevesebb változás az előzőhöz képest, bár pont abban az időben tűntek el az utak a céllal szemközi hegyről. A mellékletekből a terep változásai mellett (fedettség, utak futása stb.) nyilvánvalóan látszik, hogy az első néhány évben milyen sokat finomodott az ábrázolási mód, elég csak megnézni a céllal szemközi hegyoldal kerítésének alakját. Azt gondolhatnánk, hogy amikor az 1986-os Világkupa futam pályái vezettek erre, már tökéletesnek kellett lennie a térképnek, de ha a mai domborzattal vagy

es VB-re is készült térkép, és azt gondoltam, hogy ha az akkor megfelelt a világ élmezőnyének, akkor most nyilván hozzá sem nyúlunk, esetleg a növényzetet kicsit megpiszkálják majd. Hát nem, bizony Sümegi János még azt is alaposan átdolgozta, a domborzatba és sziklarajzba is bátran belenyúlt, mint ahogy a másik két térkép is nagyon sokat változott, finomodott a legutóbbi javításuk óta. A fentiekből én három következtetést vonok le: nincs tökéletes térkép, még a legjobban kijavított térképeket is lehet tovább finomítani, és hogy szerencsére Zsigmond Tibinek lesznek, vannak megfelelő utódai a térképjavítás terén (is).

sziklarajzzal összehasonlítjuk az akkorit, elcsodálkozhatunk, hogy a világ élvonalra miért nem reklámolt, hogy a térképük nem elég pontos? A magyarázat persze egyszerű: egyrészt ha alkalmazkodunk hozzá, akkor egy egyszerűbb térképpel is remekül tudunk navigálni, másrészt míg akkor egy klasszikus-útvonalválasztós pályához tizenötzres térképet készítettek, most a rövid átmeneteket tartalmazó, minden részletet kiolvasó pályákhoz tízezres térképet kaptunk. Az 1986-os térkép tehát jó volt akkor, és tulajdonképpen még jó most is. A mostani terepek egy részéről (középtáv selejtező) már a 2009-

F125-ben győztes a PVS csapata

Az eredményeket mindenki kedvére böngészheti itt az újságban, vagy részletesebben a neten, én csak néhány dolgot emelnék ki: a felnőtt kategóriákban a nőknél a PVS, a férfiaknál az ETC nyert meggyőző fölényrel, utóbbiak 13 perccel verték a másodikat, ami a legerősebb kategóriában nem is rossz teljesítmény. Persze ehhez a nagy különbséghez talán Ricsi segítsége is kellett, aki harmadik futóként még egy perc előnnyel indult Kovács Ádám előtt, de végül a PVSK mögött csak harmadiknak hozta a Tibó váltóit. A legnagyobb

különbségű győzelem húsz perccel a PVSK-é lett N14-ben, de egy női és egy férfi OSC-s szenior váltó is 19 perccel verte a másodikat. A leg-szorosabb eredmény pedig F205-ben született, de ott sem a befutón dőlt el az eredmény, mert a ZTC 1.12 előnnyel tudott nyerni.

Megemlíteném még a nap hőseit, a saját kategóriájukban legnagyobb különbséggel nyelőket: N145-ben Wengrin Ági (6.01), F20-ban Liszka Krisztián (5.04), F18-ban Kazal Marci (4.14), F125-ben pedig Dezső Sanyi (3.58). Bár a kis mértékben különböző hosszúságú pályák miatt ezek nem pontosan összevethető eltérések, de az idők jól mutatják, hogy aznap ők voltak a legjobbak az erdőben.

Mellettük persze én is megvívтам a magam harcát, a mikrofont a kezéből bő fél óra kieresztő Kocsik Árpival folytattam késhegyig menő küzdelmet, de ő ebből valószínűleg semmit nem vett észre. Ugyanis kicsivel utána indulva a pálya elején üldözőbe vettem, aztán hosszabb időre eltűnt a szemem elől (más pontjai voltak), de féltávtól újra ott volt előttem, és bár néha egész jól megközelítettem, utolérnem mégsem sikerült. A nagy vágtatásban azt sem vettem észre, hogy közvetlenül a Körös-lyuk felszakadása mellett futottam el, pedig igen látványos barlang. Aki még nem ismeri, a legközelebbi Olaszkapu-környéki verseny után feltétlenül keresse meg!

És a végére valami rövid összegzést: szerintem a DTC nagyon jó terepen, nagyon jó versenyekkel ajándékozott meg minket! Köszönjük!

Kovács Péter, BBB

Fotó: Máthé István

funkwerk
Magyarország

PANNON TÁJFUTÓ NAPOK

Kettős arcát mutatta az Eurowest Pannon Tájfutó Napok, és már nem először: a szép számú külföldi résztvevő mellett a hazai mezőnynek továbbra is csak egy jól körülhatárolható csoportját tudja megszólítani a Veszprémi Tájfutó Club stábja.

A célban végül 16 ország lobo-
góját fújhatta a szél, köztük
Új-Zélandét is, így igazi világver-
seny kerekedett az eseményből.
Ennek kontrasztjaként számos
kategóriában a magyarok lét-
szám és eredmény tekintetében is
mellékszereplők lehetnek csupán.
A lehetséges okokról Molnár
Pétert, a versenybíróasztal elnökét
kérdéztük: „Korábbi években is
volt arra példa, hogy a férfi elit
kategória mind a 16 indulója
külföldi volt. Mi is csak tippel-
getünk, hogy mi okozza ezt. Ami
tény, hogy egy elég intenzív inter-
netes kampányt folytattunk az év
elején, ami egyrészt külföldi táj-
futó weboldalakon történő meg-
jelenést, másrészt egy több, mint
1000 címből álló email adatbázis-
nak kiküldött hírleveleket jelen-
tett. A nemzetközi naptárral is
szerencsénk volt, amellet, hogy
nem volt a környező országok-
ban nagy verseny a hétvégénken,
a távolabbi országokból érkezett

versenyzők a WMOC-val illetve
a Croatia Open-nel összekapcsol-
va egy hosszabb tájfutó kirándu-

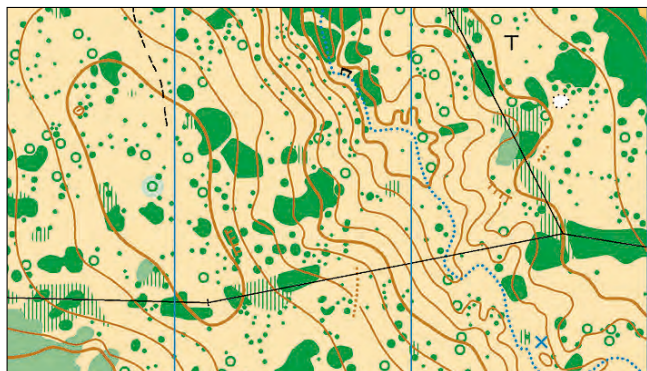

A felnőtt A kategória dobogósai

lásra is fel tudtak fűzni minket,
és azért most már a visszajáró
külföldiek száma sem elhanyagol-
ható. Természetesen akkor
lennének felhőtlenül boldogok, ha
ezzel párhuzamosan a magyarok

rövidtávú verseny, majd normál-
távú futamok (idén éppen kettő),
amelyek közül az utolsó vadász-
rajtos. Az időjárás futószempont-
ból szerencsés volt, mivel éppen
a hőség hullámok közötti hideg-
front érkezett ezen a hétvégén
20-25 fok környékén tartva a
hőmérsékletet.

A péntek délutáni sprint-
re a Bakonybél feletti elterülő
Szőlőgyöp nevű földrészleten
került sor. Ez egy nagyrészt nyílt
terület, ahol az évekkel ezelőtt
megszűnt legeltetés hiányában
egyre sűrűbbé váló bokorcsopor-
tok és bozótfoltok kezdik átven-
ni az uralmat. Az ezek közötti
navigálás meglehetősen precíz
tájékozódást igényel, így a sprint-
versenyekkel szembeni legfőbb
kíváncsi, a nagy sebességű
futás ritkán tud megalósulni. de

Részlet a szőlőgyöp növényzet a sprinten

a „gigasprint érzés” kárpótol mindenkit. Ez a terep már a tavalyi versenyen is szerepelt, ám idén végre száraz körülmények között is megismerhette a mezőny. A kiváló infrastruktúrával rendelkező sporttelepre való befutás miatt a pályák vége a falu utcáin haladt, ami – főleg a megelőző technikás rész után – értéktelezenebbnek tűnt, ám egy-két futásirányból nem látó pont miatt még itt is figyelni kellett.

A két normáltávú versenyre átköltözött a rendezvény a dudari focipályára, ami egyben ideiglenes kempingként is szolgált (emellett a párszáz méterre fekvő általános iskola tornatermében lehetett aludni). A 2009-es Pannon Tájéktúró Napokon használt és Csesznek felől megközelített Ördög-árok nevű térképhez helyesbítettek hozzá egy három négyzetkilométernyi területet, így a terep – figyelembe véve, hogy a korábbi térkép innerső részére csak a hosszú pályák jöttek át – gyakorlatilag ismeretlen volt a mezőny számára. Egy nagyrészt jól futható átlagos középhegységi terepről van szó, amit helyenként mély árkok szelnek át, ahol kemény szintek és sokszor áthatolhatatlan sziklafalak fordulnak elő. A legjelentősebb ezek közül az Ördög-árok, ami a Bakony legvadregényesebb völgye, néhol a sziklákhoz erősített vashágcsónak lehet csak haladni benne. A szombati verseny pályái közül több átkelt ezen az árkon oda-vissza, szerencsére a pályakitűző kinosan ügyelt arra, hogy a veszélyesebb részeket elkerülje. A vasárnapi zárófutam a terep laposabb részeit használta, így pörgősebb pályákat kaptak a versenyzők. A vadászrajt nem tartogatott nagy csatákat, 5-6 alkalommal fordult csak elő, amikor a dobogós helyek szoros befutóval dőltek el.

Tüskés Endre édesanyja adta át a vándorserleget

A csúcskategóriákban a nőknél Wengrin Ágnes nyert az egy másodperccel előtte rajtoló cseh Barbora Hruskovát kielőzve, a harmadik az osztrák Anita Seeböck lett tőlük negyedórával lemaradva. A férfiaknál teljesen nemzetközi lett a dobogó, az egykor orosz válogatott Alekszander Minyakov győzött, a cseh Roman Zbranek és a svéd Anders Axling előtt. Az M60 második napi dobogóis vehették át a Tüskés család által felajánlott díjakat, a győztes Andris Tauvens (Lettország) pedig egy évig a vándorserleget is őrizheti (kicsinyített mását örökre megtarthatja).

hogy – a VTC-től megszokott módon – a hazai átlagot meghaladó színvonalú volt, a kategóriák győztesei serleget, a dobogósok az érem mellé korosztályuknak megfelelő ajándékot is kaptak, a jutalmakat pedig a helyi és megyei nobilitások, valamint a támogatók képviselői adták át.

A versenynek idén csak egyetlen kísérő futama volt, az egyesület nevével hazánkban gyakorlatilag egybeforrt sörváltó, ahol ismét a külföldiek taroltak: a legjobb nyolc közé egyetlen hazai egység került, akik végül a negyedik helyen végeztek egy-egy finn, osztrák és olasz csapat mögött.

- T -

A díjazás ezúttal is bőséges volt

Címlap: A svájci felnőtt Tájékozódási Futó Világ bajnokságon Lenkei Zsolt a sprintversenyen 8. helyen végzett.

Hátsó borító: A Veszprémben rendezett Tájékozódási Kerékpáros Világ bajnokságon a sprint számban Horváth Marcell ezüstérmet szerzett a junior fiú kategóriában.

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA